

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

2008/0016(COD)

15.7.2008

OPINIA

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych
(COM(2008)0019 – C6-0046/2008 – 2008/0016(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej(*): Anders Wijkman

(*) Zaangażowane komisje – art. 47 Regulaminu

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Paliwa kopalne od dawna są siłą napędową naszej cywilizacji. Nowoczesność w formie znanej nam obecnie nie byłaby możliwa bez olbrzymich dostaw taniej ropy naftowej, węgla i gazu. Okres ten wkrótce jednak się skończy. Potrzebna jest gruntowna transformacja naszych systemów energetycznych i transportowych – dla zagwarantowania ciągłości dostaw energii i ich rentowności, ale w pierwszym rzędzie ze względu na zmiany klimatyczne.

Przez wiele lat zmiany klimatyczne postrzegane były przede wszystkim jako kwestia środowiskowa. Jednakże dziś istnieje już głęboka świadomość faktu, że zmiany klimatyczne mają wpływ na wszystkie sektory społeczeństwa i jeżeli nie zostaną w związku z nimi podjęte zdecydowane działania, zmiany te mogą mieć katastrofalne dla społeczeństwa skutki.

UE na rozdrożu

UE znajduje się na rozdrożu, jeżeli chodzi o przyszłość energetyki. Nie ma idealnego rozwiązania problemów klimatycznych i energetycznych. Należy podejść do problemu kompleksowo. Głównymi elementami takiego podejścia będą:

- *zwiększona wydajność wykorzystania energii,*
- *stopniowe odchodzenie od wykorzystania paliw kopalnych i*
- *zakrojone na dużą skalę inwestycje w badania naukowe, rozwój i wykorzystanie alternatywnych źródeł energii, a przede wszystkim energii odnawialnej.*

Dyrektywa Komisji Europejskiej w sprawie energii ze źródeł odnawialnych jest reakcją na decyzję Rady Europejskiej z marca 2007 r. Wniosek w sprawie dyrektywy ma na celu ustalenie ogólnego wiążącego celu przewidującego *dwudziestoprocentowy udział energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii w 2020 r.* oraz *równie wiążącego celu przewidującego dziesięcioprocentowy udział energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportowym do 2020 r.*, a także wiążących celów krajowych do 2020 r. zgodnych z ogólnym celem UE wynoszącym 20%.

Wniosek Komisji to bardzo potrzebny dokument. W ostatnim czasie Parlament w kilku sprawozdaniach wnioskował o zwiększenie udziału energii odnawialnej w koszyku energetycznym UE, a nawet rozważał podwyższenie wiążącego celu do –25%.

Niniejsza opinia komisji ENVI została przygotowana w ramach *ściślejszej współpracy* z komisją przedmiotowo właściwą, ITRE. W porozumieniu ze sprawozdawcą komisji ITRE opinia komisji ENVI skupiać się będzie głównie na projektowanym kryterium trwałego rozwoju dla biopaliw.

Bioenergia – element rozwiązania

Podobnie jak inne źródła odnawialne bioenergia może stanowić cenny wkład w łagodzenie zmian klimatycznych i gwarantowanie stałości dostaw energii. Ma ona dwie zdecydowane zalety. Po pierwsze, biomasa to *energia zmagazynowana* i, podobnie jak w przypadku paliw kopalnych, można z niej korzystać w dowolnym czasie. Po drugie, z biomasy można wytwarzać *wszystkie formy lub nośniki* energii dla nowoczesnej gospodarki: elektryczność, gaz, paliwa płynne i ciepło. Dzięki wykorzystaniu bioenergii możliwe jest tworzenie miejsc pracy na wsi i oraz zwiększenie zysków w takich sektorach, jak rolnictwo, przetwórstwo spożywcze i leśnictwo. Plantacje biomasy mogą pomagać w regeneracji zdegradowanych

gruntów, a uprawa drzew, krzewów lub traw może odwrócić zniszczenia gruntów, przy czym dodatkową korzyścią będzie produkcja i sprzedaż energii.

Jednocześnie produkcja bioenergii z natury wiąże się z intensywnym wykorzystaniem gruntów, a wynikające z niego oddziaływanie na środowisko jest znaczne. Niektóre z głównych związanych z nią obaw dotyczą wylesiania, utraty różnorodności biologicznej, wypłukiwania składników odżywczych z gleby oraz nadmiernego zużycia wody. Pozytywne oddziaływanie na środowisko obejmuje regenerację zdegradowanych gleb, stworzenie komplementarnych form użytkowania gruntów oraz efekt synergii w postaci produkcji włókien i innych towarów niezwiązanych z energetyką. Współczesna koncepcja biorafinerii to wysokowydajny kompleks rolno-przemysłowy, wytwarzający różnorodne produkty: żywność, pasze, paliwa, włókna i inne, zwiększając w ten sposób maksymalnie wartość zasobów gruntowych oraz surowców pochodzenia biologicznego.

Istnieje cała gama technologii wydajnej konwersji biomasy, zwłaszcza w odniesieniu do ciepła i energii elektrycznej. Biomasa wykorzystywana do tych celów jest ogólnie preferowana, ponieważ jest zarówno bardziej konkurencyjna z ekonomicznego punktu widzenia, jak i bardziej wydajna w odniesieniu do wykorzystania zasobów środowiska naturalnego.

Fakt, że biomasa może być skuteczniej wykorzystywana do produkcji ciepła i elektryczności, nie wyklucza jej użycia jako paliwa w transporcie. Emisja gazów cieplarnianych przez środki transportu stanowi trudne wyzwanie w UE i w większości państw członkowskich wykazuje tendencję wzrostową. Emisja zanieczyszczeń przez środki transportu nie może wzrastać przy jednoczesnym dążeniu przez UE do redukcji emisji gazów cieplarnianych o 30% lub więcej do 2020 r. Należy zatem poszukiwać rozwiązań alternatywnych, takich jak:

- *zwiększona wydajność zużycia paliwa – zintensyfikowane wysiłki na rzecz opracowania pojazdów o napędzie elektrycznym, hybrydowym, hybryd podłączanych do sieci i napędzanych wodorem samochodów na ogniwa paliwowe, zmiana na inne środki transportu, przyspieszenie rozwoju transportu publicznego, kolejowego itp. i wykorzystanie biopaliw,*

Choć takie alternatywne źródła energii, jak wodór, elektryczność i napęd hybrydowy są obiecujące, trudno jest dziś powiedzieć, która z potencjalnych technologii będzie stanowiła najskuteczniejszą odpowiedź na wyzwania dotyczące energetyki i klimatu. Wszystkie opcje powinny więc pozostać otwarte.

Biopaliwa coraz częściej kwestionowane

Zaledwie kilka lat temu niektórzy postrzegali biopaliwa jako panaceum na cały szereg problemów energetycznych, środowiskowych i kwestii rozwoju obszarów wiejskich. Obecnie ich przydatność jest szeroko kwestionowana, zarówno z punktu widzenia spodziewanej redukcji emisji gazów cieplarnianych, jak również szeregu spodziewanych negatywnych skutków. Istnieją bowiem obawy, że intensyfikacja produkcji biopaliw będzie większym obciążeniem dla gleby, wody i różnorodności biologicznej. Niepokoi również fakt, że rozwój produkcji biopaliw może wpłynąć negatywnie na bezpieczeństwo dostaw żywności i przyspieszyć niszczenie lasów tropikalnych.

Obecnie powierzchnia gruntów zajętych pod uprawy biopaliw wynosi tylko 25 mln ha lub około 0,5% z 5 mld ha światowych zasobów gruntów rolnych. Jeśli chodzi o ceny żywności,

istnieje olbrzymia liczba czynników mających na nie wpływ, takich jak niekorzystne warunki pogodowe, spadek zapasów ziarna, ograniczenia w handlu, inwestycje spekulacyjne w towary, zwiększone zapotrzebowanie ze strony rynków wschodzących, wyższe ceny ropy naftowej prowadzące do wzrostu kosztów prowadzenia działalności rolniczej itp. Jedyny widoczny dotychczas wpływ biopaliw na ceny żywności związany był z bardzo kontrowersyjnym programem uprawy kukurydzy do produkcji etanolu w Stanach Zjednoczonych.

Oceniając dostępność gruntów pod uprawy energetyczne, zakłada się powszechnie, że w pierwszej kolejności należy pokryć zapotrzebowanie na żywność i pasze. Uprawy energetyczne nie muszą jednak koniecznie zajmować gruntów ornych. Mogą zamiast tego rosnąć na glebach zdegradowanych, co zminimalizuje konflikt związany z użytkowaniem gleb. W innych przypadkach z jednej rośliny uprawnej jednego rodzaju można pozyskiwać wielorakie produkty – w tym żywność, pasze, paliwa, włókna i inne. Bodźce ekonomiczne dla upraw roślin bioenergetycznych powinny być więc w miarę możliwości kierowane na grunty zdegradowane, porzucone lub o słabej jakości i mieć na celu zachęcenie do produkcji różnych surowców.

Fakt, że produkcja biopaliw jak dotychczas nie miała ogólnego negatywnego wpływu na ceny żywności, nie wyklucza powstania takich problemów w przyszłości, jeżeli produkcja biopaliw wzrośnie i/lub zostanie przeniesiona do regionów o szczególnych właściwościach. Co więcej, ponieważ zasoby paliw kopalnych na świecie ulegają wyczerpaniu, a ich ceny rosną, nieuniknione będzie coraz większe obciążenie gruntów, zwłaszcza w połączeniu z rosnącym zaludnieniem i zmianami sposobu żywienia.

Należy poważnie podejść do potencjalnego napięcia pomiędzy zwiększoną produkcją biopaliw, a produkcją żywności, utratą różnorodności biologicznej i niszczeniem lasów. Trzeba pójść na trudne kompromisy. Szczególnym wyzwaniem będzie uniknięcie dalszego wylesiania. Ryzyko wypierania jest oczywiste. Na przykład w przypadku zwiększenia wykorzystania olejów roślinnych do produkcji biodiesla, jako alternatywa natychmiast przychodzi na myśl obszary leśne w strefie tropikalnej. Jedynym skutecznym sposobem na rozładowanie takiego napięcia mógłby być pewnego rodzaju system kompensacji – wynagrodzeń za „uniknięcie wylesienia”.

Główny potencjał krajów strefy tropikalnej

Pod względem ilości energii na jednostkę powierzchni rośliny uprawiane w celu produkcji biomasy w regionach tropikalnych i subtropikalnych są średnio 4-6 *razy bardziej wydajne* niż typowe rośliny uprawiane w klimacie umiarkowanym. Kraje strefy tropikalnej znajdują się pod silnym negatywnym wpływem intensywnie subsydiowanych sektorów rolnych krajów OECD. Reforma rolna mogłaby stworzyć prawdziwe szanse, zwłaszcza dla państw najsłabiej rozwiniętych, na modernizację ich sektorów rolnych, przy czym biopaliwa pełniłyby tu rolę czynnika napędzającego.

Logika handlu bioenergią na osi północ-południe opiera się głównie na dużych różnicach w wydajności i w kosztach produkcji. Dlatego też naturalne jest uznanie *ogromnego potencjału w zakresie wydajnej produkcji biopaliw, istniejącego w wielu krajach Afryki i Ameryki Łacińskiej*. Przywóz z tych krajów powinien stanowić dla Unii Europejskiej godną poparcia alternatywę, pod warunkiem, że przy produkcji ściśle przestrzegane będą kryteria trwałego

rozwoju. Jednakże, aby zbudować przemysł produkujący biopaliwa, kraje o najniższych dochodach pilnie potrzebują wytworzyć odpowiednią zdolność do działania. W tym kontekście doskonały instrument powinna stanowić niedawna inicjatywa Komisji, światowy sojusz na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym (GCCA).

Zaleca się ostrożne podejście

Rola sprawozdawcy komisji opiniodawczej sprawozdania wiąże się z poczuciem ogromnej odpowiedzialności. Istnieje pilna potrzeba opracowania kryteriów trwałego rozwoju w odniesieniu do biopaliw. Jednocześnie jest to niezwykle skomplikowane zadanie. Jeżeli jednak wypełni się je właściwie, biopaliwa będą mogły wpłynąć korzystnie na złagodzenie zmian klimatycznych oraz zagwarantowanie stałości dostaw energii. Jeśli nie, istnieje oczywiste ryzyko, że inicjatywa dotycząca biopaliw zakończy się wielką porażką.

Obecnie znajdujemy się na wczesnym etapie prac nad biopaliwami. Realizowana polityka musi być ściśle zintegrowana z wysiłkami na rzecz zwiększonej wydajności biopaliw oraz pracami nad pojazdami elektrycznymi, ogniwami paliwowymi itp. Ponadto polityka taka musi przewidywać silne bodźce do innowacji w zakresie sposobu wykorzystania biomasy.

Podczas gdy wysiłki badawcze w kierunku opracowania następnej generacji biopaliw dają obiecujące rezultaty, problemem jest horyzont czasowy. Większość specjalistów wątpi, czy technologie bazujące na lignocelulozie będą istotnie opłacalne ekonomicznie w perspektywie następnych dziesięciu czy piętnastu lat. Jeżeli prognoza ta jest prawidłowa, a UE będzie chciała utrzymać swój 10-procentowy cel wiążący, produkcja biopaliw będzie się gwałtownie rozwijać, przede wszystkim w oparciu o agropaliwa. Może to mieć poważne następstwa dla stałości dostaw żywności, różnorodności biologicznej i skali zniszczenia lasów tropikalnych.

Z uwagi na te wszystkie niewiadome – dotyczące zarówno rozwoju technologii, jak i zmian struktury użytkowania gruntów – należy do tej kwestii pójść ostrożnie i z rozwagą. Proponowany wiążący cel w postaci 10-procentowego udziału wydają się zbyt optymistyczny. Celem nie powinno być osiągnięcie tej wartości za wszelką cenę, lecz raczej stosowanie polityki, która przyniesie znaczne korzyści dla klimatu.

Wniosek Komisji – analiza krytyczna

Przedstawiona przez Komisję propozycja kryteriów trwałego rozwoju w odniesieniu do biopaliw posiada *zdecydowane zalety*.

Istnieje jednak potrzeba dokonania w niej znaczących zmian.

Przede wszystkim należy podkreślić pewną istotną sprawę. Określając kryteria trwałego rozwoju, UE stwarza *rynek preferencyjny* dla paliw transportowych opartych na energii odnawialnej. Wynika z tego oczywiście, że UE powinna mieć prawo do wywołania szczególnego popytu na takie paliwa.

Kolejny ogólny komentarz dotyczy faktu, że nie tylko UE czyni wysiłki na rzecz prawnego uregulowania wprowadzenia paliw transportowych opartych na energii odnawialnej. Ostatecznym celem powinno być przyjęcie takich kryteriów trwałego rozwoju, które byłyby szeroko akceptowane na forum międzynarodowym. Apelujemy do Komisji o rozszerzenie dialogu z pozostałymi głównymi uczestnikami, którego celem ma być uzyskanie możliwie najszerszego zrozumienia omawianej kwestii.

Przegląd wiążącego celu

W momencie, gdy cel ten został uzgodniony po raz pierwszy przez Radę Europejską, miał on charakter warunkowy. Warunkami jego wprowadzenia były: 1) *ustanowienie kryteriów trwałego rozwoju*, 2) *dostępność biopaliw drugiej generacji na rynku* i 3) *zmiana dyrektywy w sprawie jakości paliw*.

Po rozważeniu wniosków płynących z najnowszych sprawozdań naukowych okazuje się, że niepewności związanych z rozpowszechnieniem biopaliw jest wiele. Z tych powodów zarówno Komitet Naukowy EOG, jak i WCB (Wspólnotowe Centrum Badawcze Komisji Europejskiej) zaleciły wręcz zawieszenie realizacji celu w wysokości 10%.

Główne wątpliwości dotyczą dostępności biopaliw drugiej generacji na rynku oraz *bezpośrednich*, jak i *pośrednich skutków użytkowania gruntów* w celu produkcji biopaliw. Z uwagi na liczne dziś niewiadome odpowiedzialnym rozwiązaniem wydaje się uchylenie decyzji w sprawie pozyskiwania 10% energii ze źródeł odnawialnych i założenie niższego celu – *rzędu 8%* - oraz dokonywanie regularnych przeglądów całej polityki, w tym i tego celu.

Wprowadzenie trwałych kategorii energii odnawialnej

Celem przedmiotowej dyrektywy jest promowanie energii odnawialnej. Realizacja 20-procentowego celu wymaga podjęcia wszelkich możliwych działań na rzecz uproszczenia przepisów i uregulowań dotyczących produkcji energii ze źródeł odnawialnych, z uwzględnieniem dostępu do sieci i uproszczonych procedur administracyjnych. Zasady planowania muszą zostać uproszczone, i to nie tylko w odniesieniu do takich projektów dotyczących odnawialnych źródeł energii, które a priori mogą zostać uznane za trwałe.

Rozszerzenie kryteriów trwałego rozwoju na biomasę do produkcji energii

Istnieje paląca potrzeba sformułowania kryteriów trwałego rozwoju dla produkcji biopaliw. Jednakże wyodrębnienie tylko jednego z zastosowań biomasy dla celów energetyki spośród innych jest posunięciem nielogicznym. Dlatego też proponuje się rozszerzenie kryteriów trwałego rozwoju na wszystkie zastosowania biomasy dla celów energetyki.

Kryteria dotyczące obniżenia emisji gazów cieplarnianych

Sprawozdawca komisji opiniodawczej jest zdania, że *proponowane zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 35% jest zbyt mało ambitne*. Wskutek wyznaczenia tak niskiego celu większość biopaliw dostępnych dziś na rynku będzie kwalifikować się do użytku, co przyniesie ryzyko zarezerwowanie mocy produkcyjnych na rzecz mało wydajnej produkcji, wiążącej się z ograniczonymi tylko korzyściami dla klimatu i potencjalnie znaczącymi pośrednimi skutkami użytkowania gruntów. Ponadto przy progu emisji gazów cieplarnianych wynoszącym tylko 35%, *znaczący potencjał* wydajnej produkcji biopaliw w *strefie tropikalnej* jest bagatelizowany. Wreszcie wniosek Komisji nie zawiera żadnego prawdziwego bodźca dla innowacji i poprawy parametrów emisji gazów cieplarnianych.

Aby w przyszłości paliwa były w mniejszym stopniu szkodliwe dla klimatu, sprawozdawca komisji opiniodawczej proponuje wprowadzenie progu emisji gazów cieplarnianych w wysokości **50%** od momentu wejścia w życie. Dodatkowo, aby zachęcić do poszukiwania najlepszych alternatyw w zakresie energii odnawialnej w transporcie (w tym również elektryczności i wodoru), ewentualne systemy wsparcia w państwach członkowskich, w tym subsydia, powinny być *proporcjonalne* do skali spadku emisji gazów cieplarnianych.

Kryteria dla terenów nienaruszalnych

Wniosek Komisji wyklucza z produkcji biopaliw pewne obszary jako tereny nienaruszalne, takie jak lasy niezakłócone ludzką działalnością, obszary wyznaczone do celów ochrony przyrody, obszary trawiaste o wysokiej różnorodności biologicznej itp. Jest to rzecz pozytywna. Jednakże proponowana lista terenów nienaruszalnych nie obejmuje pewnych obszarów o szczególnych właściwościach i powinna zostać uzupełniona, na przykład poprzez stworzenie kategorii obszarów o wysokiej wartości ochronnej.

W swoim wniosku Komisja popada w skrajności jeżeli chodzi o użytkowanie gruntów. Grunty są albo otwarte dla pełnej produkcji, albo ich użytkowanie jest zabronione. W lasach Europy, a także w lasach tropikalnych powinno być możliwe zrównoważone gospodarowanie, aby można było wykorzystywać ograniczone ilości biomasy, jeśli odbywałoby się to w zrównoważony sposób.

Kryteria społeczne

Kryteria społeczne nie zostały uwzględnione we wniosku Komisji, a jednym z podanych powodów było to, że uwzględnienie ich byłoby sprzeczne z zasadami WTO. Niniejsze sprawozdanie zawiera propozycję, aby Komisja co dwa lata sporządzała sprawozdanie specjalne dotyczące całej rozpiętości skutków społecznych zwiększonego popytu na biopaliwa i podwyższonego ich wykorzystania.

Metodologia obliczania wysokości redukcji emisji gazów cieplarnianych

Wnioskowana redukcja emisji gazów cieplarnianych obliczana jest z wykorzystaniem *metodologii LCA*, opisanej w załączniku VII. Metodologia ta jest z zasady wiarygodna i wystarczająco elastyczna, aby możliwe było wprowadzenie do niej drobnych zmian po uzgodnieniu ostatecznego kształtu dyrektywy.

Sugerowane są określone *wartości domyślne* w odniesieniu do uprawy, produkcji i przewozu biopaliw – jak również zmian w użytkowaniu gruntów – które zostaną wykorzystane jako wartości referencyjne. Uogólniony sposób ustalania wartości domyślnych należy jednak zakwestionować w odniesieniu do *użytkowania gruntów i zmian w użytkowaniu gruntów*, ale również do uprawy. Wydaje się, że logika wniosku Komisji jest taka, że określony rodzaj użytkowania gruntów, jak na przykład uprawa łąk, prowadzi do redukcji emisji gazów cieplarnianych na takim samym poziomie i do takiej samej utraty węgla, niezależnie od tego, gdzie prowadzona jest produkcja. *Łąki różnią się jednak pod względem ilości magazynowanego węgla*, stąd też nie mogą być opisywane za pomocą *pojedynczej wartości domyślnej*. Ocenia się, że w samej Brazylii istnieje dziesięć typów łąk (cerrados) o zróżnicowanych cechach charakterystycznych.

Mając na uwadze, że cała strona naukowa produkcji biopaliw jest niezwykle złożona, zwłaszcza jeśli chodzi o potencjalnie poważne skutki bezpośrednich lub pośrednich zmian w użytkowaniu gruntów, konieczne jest przyjęcie podejścia o charakterze bardziej regionalnym.

Postuluje się zmianę metodologii na skuteczniejszą zwłaszcza w odniesieniu do *emisji będących skutkiem zmiany formy użytkowania gruntów*. Postulat ten jest wysuwany na podstawie opracowania IPCC, które podaje szczegółowe wartości domyślne dla różnych regionów. Silne argumenty przemawiają za zastosowaniem metody IPCC. Daje ona więcej elastyczności i ma szansę spotkać się z szeroką aprobatą, ponieważ już jest szeroko stosowana.

Należy również wyraźniej uwzględnić *rolę węgla zawartego w glebie*. Niektóre rodzaje produkcji, zwłaszcza te prowadzone w oparciu o rośliny wieloletnie, przyczyniają się do

zwiększenia ilości zmagazynowanego w glebach węgla, dzięki czemu mogą pomóc w przekształcaniu gleb zdegradowanych lub gorszej klasy w wydajne grunty.

W swojej metodologii Komisja pominęła potencjalne emisje gazów cieplarnianych wynikające z *pośredniej zmiany rodzaju użytkowania gruntu*, na przykład w sytuacjach, gdy produkcja biopaliw wypiera z niego wcześniej uprawiane tam rośliny na inne grunty. Wielu specjalistów uważa te skutki za poważne. Nie ma jednak żadnego globalnego modelu, który mógłby dostarczyć nam szczegółowych szacunków dotyczących skali tych skutków. Wydaje się, że bardzo ważne będzie uzupełnienie metodologii LCA danymi szacunkowymi dotyczącymi tych skutków. Jedną z możliwości opracowaną przez OKO-Institut będzie użycie tzw. sumatora ryzyka, czyli kary za spodziewane pośrednie zmiany rodzaju użytkowania gruntów, które będzie należało zsumować z wyliczeniami emisji gazów cieplarnianych dla produkcji biopaliw na gruntach ornych.

POPRAWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy Odniesienie 1

Tekst proponowany przez Komisję

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 i art. 95,

Poprawka

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 i art. 95 **w związku z art. 12 ust. 6 i art. 15-17,**

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 2 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(2) **Większe stosowanie biopaliw w transporcie** jest jednym z **najskuteczniejszych** narzędzi, dzięki którym Wspólnota może zmniejszyć swoje uzależnienie od importu ropy – gdzie problem **bezpieczeństwa** dostaw jest

Poprawka

(2) **Oprócz poprawy wydajności zużycia energii, zwiększenie zastosowania energii uzyskiwanej z biomasy oraz z innych źródeł odnawialnych w sektorze transportowym** jest jednym z **najskuteczniejszych** narzędzi, dzięki

najpilniejszy – i *wpłynąć na rynek paliw.*

którym Wspólnota może zmniejszyć swoje uzależnienie od importu ropy *w sektorze transportu* – gdzie problem *gwarancji* dostaw jest najpilniejszy – i *wprowadzić sektor na ścieżkę trwałego rozwoju.*

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 4 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(4) W „Mapie drogowej na rzecz energii odnawialnej” wykazano, że cel przewidujący 20%-owy udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii *i 10%-owy udział energii odnawialnej w transporcie są celami właściwymi i osiągalnymi* oraz że ramy zawierające cele obowiązkowe powinny zapewnić przedsiębiorstwom długotrwałą pewność potrzebną do podejmowania racjonalnych decyzji inwestycyjnych w sektorze energii odnawialnej.

Poprawka

(4) W „Mapie drogowej na rzecz energii odnawialnej” wykazano, że cel przewidujący 20%-owy udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii *jest właściwy* oraz że ramy zawierające cele obowiązkowe powinny zapewnić przedsiębiorstwom długotrwałą pewność potrzebną do podejmowania racjonalnych decyzji inwestycyjnych w sektorze energii odnawialnej. *O ile argumenty za 20-procentowym udziałem energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii są coraz silniejsze, wyznaczony cel w zakresie udziału energii odnawialnej w transporcie jest w coraz większym stopniu podważany.*

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 5 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Na posiedzeniu Rady Europejskiej w Brukseli w marcu 2007 r. potwierdzono zobowiązanie Wspólnoty do rozwoju energii odnawialnych na terytorium Wspólnoty po roku 2010. Rada poparła obowiązkowy cel przewidujący 20%-owy udział energii odnawialnych w całkowitym zużyciu energii we Wspólnocie do 2020 r. i obowiązkowy minimalny cel przewidujący

Poprawka

(5) Na posiedzeniu Rady Europejskiej w Brukseli w marcu 2007 r. potwierdzono zobowiązanie Wspólnoty do rozwoju energii odnawialnych na terytorium Wspólnoty po roku 2010. Rada poparła obowiązkowy cel przewidujący 20%-owy udział energii odnawialnych w całkowitym zużyciu energii we Wspólnocie do 2020 r. i obowiązkowy minimalny cel przewidujący

10%-owy udział biopaliw w ogólnym zużyciu benzyny i oleju napędowego w transporcie, który wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane osiągnąć do 2020 r. i który należy zrealizować w sposób efektywny pod względem kosztów. Stwierdzono, że wiążący charakter celu dla biopaliw jest właściwy pod warunkiem, że produkcja będzie trwała, biopaliwa drugiej generacji staną się dostępne na rynku i że dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG zostanie zmieniona, aby umożliwić właściwe poziomy mieszania.

10%-owy udział biopaliw w ogólnym zużyciu benzyny i oleju napędowego w transporcie, który wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane osiągnąć do 2020 r. i który należy zrealizować w sposób efektywny pod względem kosztów. Stwierdzono, że wiążący charakter celu dla biopaliw jest właściwy pod warunkiem, że produkcja będzie trwała, biopaliwa drugiej generacji staną się dostępne na rynku i że dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG zostanie zmieniona, aby umożliwić właściwe poziomy mieszania. ***O ile przebicie się na rynek tzw. biopaliw drugiej generacji, a przede wszystkim upraw lignocelulozowych, wydaje się być mało prawdopodobne przed 2020 r., istnieje oczywiste ryzyko, że paliwa pochodzenia rolniczego całkowicie zdominują rynek – może to doprowadzić do niezamierzonych konsekwencji w odniesieniu do bezpieczeństwa żywności, różnorodności biologicznej, wylesiania itp.***

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 6 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Głównym celem wyznaczenia wiążących celów jest zagwarantowanie pewności dla inwestorów. ***Nie jest zatem właściwe odkładanie decyzji o tym, czy dany cel jest wiążący, do momentu zaistnienia przyszłego wydarzenia. W oświadczeniu do protokołu z posiedzenia Rady z dnia 15 lutego 2007 r. Komisja stwierdziła zatem, że według niej decyzja o wiążącym charakterze celu nie powinna być odkładana do momentu, kiedy biopaliwa drugiej generacji staną się***

Poprawka

(6) Głównym celem wyznaczenia wiążących celów jest zagwarantowanie pewności dla inwestorów ***i zachęcanie do ciągłego rozwijania technologii, które pozyskują energię ze wszystkich rodzajów źródeł odnawialnych. Jednakże wobec wielu niewiadomych w odniesieniu do produkcji biopaliw w chwili obecnej konieczne jest bardziej ostrożne podejście niż to przewidywane dotychczas. Należy zatem ponownie rozważyć wiążący cel.***

dostępne na rynku.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 8 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(8) W świetle stanowiska zajętego przez Komisję, Radę i Parlament Europejski właściwe jest wyznaczenie obowiązkowych celów, **zgodnie z którymi w Unii Europejskiej w 2020 r. ze źródeł odnawialnych pochodzić będzie 20% energii zużywanej ogółem i 10% w sektorze transportowym.**

Poprawka

(8) W świetle stanowiska zajętego przez Komisję, Radę i Parlament Europejski właściwe jest wyznaczenie obowiązkowych celów w **ramach 20-procentowego udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii oraz udziału energii odnawialnej w sektorze transportowym rzędu 4% w 2015 r. oraz 8-10% w 2020 r., z czego 20% w 2015 r. oraz 40-50% w 2020 r. pochodzić będzie z wykorzystania elektryczności i wodoru ze źródeł odnawialnych, biogazu lub paliw transportowych z biomasy lignocelulozowej oraz alg.**

Cele na rok 2020 powinny zostać ostatecznie ustalone w 2015 r. w drodze przeglądu skupiającego się głównie na ich konsekwencjach dla gwarancji dostaw żywności, różnorodności biologicznej oraz dostępności elektryczności i wodoru ze źródeł odnawialnych, biogazu lub paliw transportowych z biomasy lignocelulozowej i alg.

Cele te, podobnie jak ogólne ramy polityczne oraz metodologia obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, muszą podlegać regularnym przeglądom.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 10 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(10) W odniesieniu do **10%-owego** celu dla energii odnawialnej w transporcie właściwe jest natomiast ustalenie takiego samego udziału dla wszystkich państw członkowskich w celu zapewnienia spójności specyfikacji paliw transportowych i ich dostępności. Ponieważ handel paliwami transportowymi nie przysparza trudności, państwa członkowskie nieposiadające w wystarczającym zakresie odpowiednich zasobów, będą mogły łatwo uzyskać odnawialne paliwa w inny sposób. Mimo iż osiągnięcie przez Wspólnotę celu w zakresie **biopaliw** wyłącznie w oparciu o produkcję wewnątrzspółnotową byłoby technicznie możliwe, **prawdopodobne i pożądane jest, aby cel ten został de facto osiągnięty przez połączenie produkcji wewnątrzspółnotowej i przywozów**. W tym celu Komisja powinna monitorować zaopatrzenie wspólnotowego rynku biopaliw i w razie konieczności proponować odpowiednie środki celem zapewnienia równowagi między produkcją wewnątrzspółnotową i przywozami, przy uwzględnieniu przebiegu wielostronnych i dwustronnych negocjacji handlowych oraz aspektów środowiskowych, względów kosztowych, względów bezpieczeństwa energetycznego i innych.

Poprawka 8

Poprawka

(10) W odniesieniu do **4%-owego** celu dla energii odnawialnej w transporcie właściwe jest natomiast ustalenie takiego samego udziału dla wszystkich państw członkowskich w celu zapewnienia spójności specyfikacji paliw transportowych i ich dostępności. Ponieważ handel paliwami transportowymi nie przysparza trudności, państwa członkowskie nieposiadające w wystarczającym zakresie odpowiednich zasobów, będą mogły łatwo uzyskać odnawialne paliwa w inny sposób. Mimo iż osiągnięcie przez Wspólnotę celu w zakresie **stosowania energii odnawialnej w transporcie** wyłącznie w oparciu o produkcję wewnątrzspółnotową byłoby technicznie możliwe, **dużo wyższy potencjał wydajnej produkcji biopaliw w tropikach i interes osiągnięcia maksymalnego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przemawiają na korzyść realizacji znacznej części celu w drodze importu**. W tym celu Komisja powinna monitorować zaopatrzenie wspólnotowego rynku biopaliw i w razie konieczności proponować odpowiednie środki celem zapewnienia równowagi między produkcją wewnątrzspółnotową i przywozami, przy uwzględnieniu przebiegu wielostronnych i dwustronnych negocjacji handlowych oraz aspektów środowiskowych, względów kosztowych, względów bezpieczeństwa energetycznego, **ograniczenia emisji gazów cieplarnianych** i innych.

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 10 a preambuły (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(10a) Państwa członkowskie powinny zmierzać do zróżnicowania swego koszyka energii pochodzących ze źródeł odnawialnych we wszystkich sektorach transportowych. Do 2011 r. Komisja przedstawi Radzie i Parlamentowi Europejskiemu propozycje w sprawie strategii dotyczącej wzrostu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich sektorach transportowych.

Uzasadnienie

Dotychczas koncentrowano się głównie na wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych w transporcie drogowym, ale ważne jest propagowanie wykorzystania energii odnawialnych we wszystkich sektorach transportu. Sugeruje się, by uznać rok 2011 za ostateczny termin składania propozycji celem ujęcia ich w następnej perspektywie finansowej.

Poprawka 9

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 11 preambuły**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(11) Aby całkowite cele zostały osiągnięte, państwa członkowskie powinny trzymać się orientacyjnego kursu, nakreślającego drogę do osiągnięcia wyznaczonych celów oraz stworzyć krajowy plan działania zawierający cele sektorowe, **mając na uwadze fakt, że istnieją różne zastosowania dla biomasy i dlatego kluczowe znaczenie ma zmobilizowanie nowych zasobów biomasy.**

(11) Aby całkowite cele zostały osiągnięte, państwa członkowskie powinny trzymać się orientacyjnego kursu, nakreślającego drogę do osiągnięcia wyznaczonych celów oraz stworzyć krajowy plan działania zawierający cele sektorowe **oraz szczegółowe środki, aby propagować popyt i podaż na technologie oparte na odnawialnych źródłach energii.**

Poprawka 10

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 12 a preambuły (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12a) Wspólnota i państwa członkowskie powinny poświęcić znaczącą ilość środków finansowych na badania w zakresie technologii opierających się na odnawialnych źródłach energii oraz ich rozwój. Oczywistym źródłem finansowania są dochody z systemu handlu uprawnieniami do emisji. Ponadto Europejski Instytut Technologiczny powinien nadać pierwszeństwo badaniom nad rozwojem technologii opartych na odnawialnych źródłach energii.

Poprawka 11

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 14 preambuły**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14) Konieczne jest określenie jednoznacznych zasad obliczania udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych.

(14) Konieczne jest określenie ***przejrzystych i*** jednoznacznych zasad obliczania udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych.

Poprawka 12

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 15 preambuły**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(15) Przy obliczaniu wkładu energii elektrycznej pochodzącej z elektrowni wodnych, wpływ zmiennych warunków klimatycznych powinien być łagodzony przez zastosowanie zasady normalizacji.

(15) Przy obliczaniu wkładu energii elektrycznej pochodzącej z elektrowni wodnych ***i wiatrowych***, wpływ zmiennych warunków klimatycznych powinien być łagodzony przez zastosowanie zasady normalizacji.

Uzasadnienie

Produkcja energii pochodzącej z elektrowni wiatrowych ulega znacznym wahaniom z uwagi na zmienne warunki klimatyczne i powinna zatem podlegać zasadzie normalizacji.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 28 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(28) Do opracowania szkoleń konieczne jest skoordynowane podejście, a w celu uniknięcia zakłóceń na rynku i zapewnienia konsumentom produktów i usług wysokiej jakości instalatorzy małych urządzeń wykorzystujących odnawialne źródła energii powinni mieć dostęp do odpowiedniej certyfikacji. Państwa członkowskie powinny wzajemnie uznawać swoje krajowe systemy certyfikacji, które powinny opierać się na minimalnych zharmonizowanych zasadach, uwzględniających europejskie normy technologiczne oraz istniejące systemy szkoleń i kwalifikacji dla instalatorów urządzeń wykorzystujących źródła energii odnawialnej. Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych powinna mieć w dalszym ciągu zastosowanie w odniesieniu do ***kwestii nieobjętych niniejszą dyrektywą, takich jak uznawanie kwalifikacji zawodowych instalatorów, którzy nie są certyfikowani w jednym państwie członkowskim.***

Poprawka

(28) Do opracowania szkoleń konieczne jest skoordynowane podejście, a w celu uniknięcia zakłóceń na rynku i zapewnienia konsumentom produktów i usług wysokiej jakości instalatorzy małych urządzeń wykorzystujących odnawialne źródła energii powinni mieć dostęp do odpowiedniej certyfikacji. Państwa członkowskie powinny wzajemnie uznawać swoje krajowe systemy certyfikacji, które powinny opierać się na minimalnych zharmonizowanych zasadach, uwzględniających europejskie normy technologiczne oraz istniejące systemy szkoleń i kwalifikacji dla instalatorów urządzeń wykorzystujących źródła energii odnawialnej. Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych powinna mieć w dalszym ciągu zastosowanie w odniesieniu do kwalifikacji zawodowych w ***przypadku zawodów podlegających regulacji. O ile podjęcie lub wykonywanie zawodu instalatora podlega regulacji, warunki uznania kwalifikacji zawodowych są określone w dyrektywie 2005/36/WE. Warunki te obowiązują również instalatorów posiadających certyfikat wykonywania zawodu w danym państwie członkowskim.***

Uzasadnienie

Dyrektywa 2005/36/WE szczegółowo i wyczerpująco określa zasady uznawania kwalifikacji

zawodowych w przypadku zawodów podlegających regulacji. W dalszym ciągu musi ona obowiązywać instalatorów, którzy zgodnie z dyrektywą w sprawie energii ze źródeł odnawialnych z własnej inicjatywy uzyskali odpowiedni certyfikat. Instalowanie urządzeń niezbędnych do wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych to jedynie część umiejętności zawodowych, jakie posiadają np. instalatorzy ogrzewania lub dekarze.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 30 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(30) Koszty przyłączenia do sieci energetycznej nowych producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii powinny mieć charakter obiektywny, przejrzysty i niedyskryminujący; właściwie uwzględnione powinny być korzyści, jakie daje sieci przyłączenie nowych generatorów.

Poprawka

(30) Koszty przyłączenia do sieci energetycznej nowych producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii powinny mieć charakter obiektywny, przejrzysty i niedyskryminujący; właściwie uwzględnione powinny być korzyści, jakie daje sieci przyłączenie nowych generatorów **przy zapewnieniu pełnego wykorzystania mocy wytwórczej. Koszty przyłączenia nowych producentów gazu z odnawialnych źródeł energii do sieci gazowej powinny być obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące.**

Uzasadnienie

Należy przewidzieć przepisy również dla produkcji gazu, a nie wyłącznie prądu elektrycznego.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 33 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(33a) Unia Europejska i państwa członkowskie za pomocą wszystkich możliwych środków zapewniają istotny spadek ogólnego zużycia energii w transporcie. Główne środki służące obniżeniu ogólnego zużycia energii w transporcie obejmują planowanie transportu, wspieranie transportu

publicznego, zwiększenie udziału pojazdów elektrycznych w produkcji oraz produkcja energooszczędnych pojazdów o mniejszych rozmiarach i mniejszej pojemności silnika.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 34 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(34) Produkcja biopaliw powinna być zrównoważona ekologicznie. Biopaliwa stosowane do tego, aby osiągnąć cele określone w niniejszej dyrektywie, oraz biopaliwa, które korzystają z krajowych systemów wsparcia, powinny w związku z tym podlegać kryteriom zrównoważonego rozwoju środowiska.

Poprawka

(34) Produkcja biopaliw, **podobnie jak produkcja innych odnawialnych źródeł energii**, powinna być zrównoważona ekologicznie. Biopaliwa stosowane do tego, aby osiągnąć cele określone w niniejszej dyrektywie, oraz biopaliwa, które korzystają z krajowych systemów wsparcia, powinny w związku z tym podlegać kryteriom zrównoważonego rozwoju środowiska.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 39 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(39) Zachęty przewidziane w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do biopaliw i innych biopłynów oraz wzrastające światowe zapotrzebowanie na biopaliwa i inne biopłyny nie powinny zachęcać do niszczenia terenów o dużej różnorodności biologicznej. Takie wyczerpywalne zasoby, których znaczenie dla ludzkości zostało uznane przez różnorodne instrumenty międzynarodowe, powinny być chronione. Ponadto konsumenci we Wspólnocie uznaliby niszczenie terenów o dużej różnorodności biologicznej, będące wynikiem rosnącego stosowania biopaliw i innych biopłynów za niemożliwe do

Poprawka

(39) Zachęty przewidziane w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do biopaliw i innych biopłynów oraz wzrastające światowe zapotrzebowanie na biopaliwa i inne biopłyny nie powinny zachęcać do niszczenia terenów o dużej różnorodności biologicznej. Takie wyczerpywalne zasoby, których znaczenie dla ludzkości zostało uznane przez różnorodne instrumenty międzynarodowe, powinny być chronione. Ponadto konsumenci we Wspólnocie uznaliby niszczenie terenów o dużej różnorodności biologicznej, będące wynikiem rosnącego stosowania biopaliw i innych biopłynów za niemożliwe do

zaakceptowania z etycznego punktu widzenia. Z tych powodów konieczne jest określenie kryteriów gwarantujących, że biopaliwa i inne biopłyny będą kwalifikować się do zachęt jedynie wtedy, kiedy istnieje gwarancja, że nie pochodzą one z terenów o dużej różnorodności biologicznej. Zgodnie z wybranymi kryteriami las uznawany jest za las o dużej różnorodności biologicznej, jeżeli nie jest zakłócony znaczącą ludzką działalnością (zgodnie z definicją stosowaną przez Organizację ds. Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych, Europejską Komisję Gospodarczą Narodów Zjednoczonych oraz Ministerialny Proces Ochrony Lasów w Europie lub jeżeli w celu ochrony środowiska naturalnego jest chroniony przepisami krajowymi. Ponadto, mając na uwadze *wysoko* bioróżnorodny charakter niektórych obszarów trawiastych, należy uniemożliwić objęcie zachętami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie biopaliw wyprodukowanych z surowców pochodzących z takich terenów. Komisja powinna ustanowić odpowiednie kryteria lub zakresy geograficzne w celu określenia takich wysoko bioróżnorodnych obszarów trawiastych zgodnie z najlepszymi dostępnymi dowodami naukowymi i odnośnymi normami międzynarodowymi.

zaakceptowania z etycznego punktu widzenia. Z tych powodów konieczne jest określenie kryteriów gwarantujących, że biopaliwa i inne biopłyny będą kwalifikować się do zachęt jedynie wtedy, kiedy istnieje gwarancja, że nie pochodzą one z terenów o dużej różnorodności biologicznej **lub że wydobycie surowców nie ma szkodliwego wpływu na tę różnorodność**. Zgodnie z wybranymi kryteriami las uznawany jest za las o dużej różnorodności biologicznej, jeżeli nie jest zakłócony znaczącą ludzką działalnością (zgodnie z definicją stosowaną przez Organizację ds. Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych, Europejską Komisję Gospodarczą Narodów Zjednoczonych oraz Ministerialny Proces Ochrony Lasów w Europie lub jeżeli w celu ochrony środowiska naturalnego jest chroniony przepisami krajowymi. Ponadto, mając na uwadze *wysoco* bioróżnorodny charakter niektórych obszarów trawiastych, należy uniemożliwić objęcie zachętami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie biopaliw wyprodukowanych z surowców pochodzących z takich terenów, **jeśli są one zbierane w sposób, który ma szkodliwy wpływ na różnorodność biologiczną**. Komisja powinna ustanowić odpowiednie kryteria lub zakresy geograficzne w celu określenia takich wysoko bioróżnorodnych obszarów trawiastych zgodnie z najlepszymi dostępnymi dowodami naukowymi i odnośnymi normami międzynarodowymi.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 39 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(39a) O ile energia uzyskiwana z biomasy nie powinna pochodzić z surowców uzyskanych z terenów o uznanej wysokiej

wartości bioróżnorodności lub z terenów zasobnych w węgiel, takich jak lasy niepoddane znacznej działalności człowieka i/lub obszary stale zalesione, presja na lasy naturalne może być jednak duża w wyniku niezamierzonych konsekwencji zwiększonej produkcji biopaliw. Na przykład, kiedy rośnie popyt na oleje roślinne, z uwagi na wzrost popytu na biodiesel, jedną z możliwych konsekwencji może być wykarczowanie obszaru leśnego do celów produkcji soi lub oleju palmowego. W niektórych przypadkach takie karczowanie może mieć miejsce, nawet jeśli jest nielegalne w myśl przepisów krajowych lub międzynarodowych. Ponadto taka czy inna presja na grunty jest nieuniknioną konsekwencją powiększającej się skali lub zakresu rzeczywistej i intensywnie wykorzystującej grunty działalności. Niemniej jednak ważne jest, aby UE stwarzała zachęty w celu zminimalizowania zagrożenia takimi skutkami; w szczególności wpieranie systemów ochrony lasów tropikalnych, takich jak odszkodowanie za „uniknięcie wylesienia”, powinny być najwyższym priorytetem UE.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 40 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(40) W przypadku gdy biopaliwa i inne biopłyny są produkowane z surowców uprawianych w UE, powinny one spełniać wymagania UE w zakresie ochrony środowiska, obowiązujące w sektorze rolnictwa. Stosowanie takich kryteriów w odniesieniu do przywozów z krajów trzecich jest administracyjnie i technicznie niemożliwe.

Poprawka

(40) W przypadku gdy biopaliwa i inne biopłyny są produkowane z surowców uprawianych w UE, powinny one spełniać wymagania UE w zakresie ochrony środowiska, obowiązujące w sektorze rolnictwa. Stosowanie takich kryteriów w odniesieniu do przywozów z krajów trzecich jest administracyjnie i technicznie niemożliwe. ***Ponadto zachęca się państwa członkowskie do zbadania, w jakim***

stopniu włączenie nowego rodzaju upraw lignocelulozowych do krajobrazu rolnego może służyć wspieraniu ulepszeń przewidzianych w prawodawstwie środowiskowym innym niż wymienione w zasadach wzajemnej zgodności wspólnej polityki rolnej, na przykład pod względem ochrony jakości wód gruntowych i wód powierzchniowych, dyrektywa 2000/60/WE.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 47 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(47) Wymagania dotyczące systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do zastosowań biomasy do celów energetycznych, z wyjątkiem biopaliw i innych biopłynów, powinny zostać przeanalizowane przez Komisję do **2010** r. przy uwzględnieniu konieczności gospodarowania zasobami biomasy w zrównoważony sposób.

Poprawka

(47) Wymagania dotyczące systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do zastosowań biomasy do celów energetycznych, z wyjątkiem biopaliw i innych biopłynów, powinny zostać przeanalizowane przez Komisję do **2009** r. przy uwzględnieniu konieczności gospodarowania **wszystkimi** zasobami biomasy w zrównoważony sposób. **Muszą one w ostatecznym rozrachunku obejmować także działania rolnicze.**

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 48 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(48) Aby umożliwić osiągnięcie celu przewidującego 10%-owy udział biopaliw, konieczne jest zapewnienie wprowadzenia do obrotu mieszanek oleju napędowego o wyższej zawartości biodiesla niż jest to przewidziane w normie EN590/2004.

Poprawka

skreślony

Uzasadnienie

Poprawka jest zgodna z założeniem o unikaniu wyłącznego stosowania biopaliw i nadaniu priorytetu wykorzystaniu szerszego spektrum źródeł energii odnawialnej.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 52 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(52) Przy opracowywaniu systemów wsparcia państwa członkowskie mogą wspierać stosowanie biopaliw dających dodatkowe korzyści – w tym korzyści wynikające z dywersyfikacji, oferowane przez biopaliwa wytworzone z odpadów, pozostałości, **niespożywczego** materiału **celulozowego** oraz materiału lignocelulozowego – przez odpowiednie uwzględnienie różnych kosztów produkcji energii z tradycyjnych biopaliw, z jednej strony, i tych biopaliw, które dają dodatkowe korzyści, z drugiej strony. Państwa członkowskie **mogą** wspierać inwestycje na rzecz rozwoju technologii energii odnawialnych, które potrzebują czasu, aby stać się konkurencyjne.

Poprawka

(52) Przy opracowywaniu systemów wsparcia państwa członkowskie mogą wspierać stosowanie biopaliw dających dodatkowe korzyści – w tym korzyści wynikające z dywersyfikacji, oferowane przez biopaliwa wytworzone z odpadów, pozostałości, materiału **niespożywczego** oraz materiału lignocelulozowego – przez odpowiednie uwzględnienie różnych kosztów produkcji energii z tradycyjnych biopaliw, z jednej strony, i tych biopaliw, które dają dodatkowe korzyści, z drugiej strony. Państwa członkowskie **powinny również** wspierać inwestycje na rzecz **badań i** rozwoju **innych** technologii energii odnawialnych, które potrzebują czasu, aby stać się konkurencyjne.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 57 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(57) Ponieważ ogólne cele przewidujące osiągnięcie 20%-owego udziału energii odnawialnych w całkowitym zużyciu energii we Wspólnocie oraz **10%-owego** udziału **biopaliw w użyciu benzyny i oleju napędowego** w transporcie w każdym państwie członkowskim do **2020** r. nie mogą zostać w stopniu wystarczającym osiągnięte przez państwa członkowskie i w związku z tym mogą, z uwagi na rozmiar i

Poprawka

(57) Ponieważ ogólne cele przewidujące osiągnięcie **wiążącego** 20%-owego udziału energii odnawialnych w całkowitym **ostatecznym** zużyciu energii we Wspólnocie oraz **wiążącego 4%-owego** udziału **energii odnawialnych** w transporcie w każdym państwie członkowskim do **2015** r. nie mogą zostać w stopniu wystarczającym osiągnięte przez państwa członkowskie i w związku z tym

efekty działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów,

mogą, z uwagi na rozmiar i efekty działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów,

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 57 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(57a) W celu ułatwienia korzystnego rozwoju infrastruktury w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, należy zapewnić pełną spójność z dyrektywami 2000/60/WE, 79/409/EWG i 92/43/EWG.

Uzasadnienie

Rozwój energii odnawialnej powinien przebiegać w możliwie najszybszy i najspójniejszy sposób. Wybór technologii opartych na energii ze źródeł odnawialnych często determinują lokalne warunki naturalne, a zatem ważne jest właściwe lokalne rozmieszczenie instalacji.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych. Określa ona **obowiązkowe** cele w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii i w odniesieniu do udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie. Ustanawia ona zasady związane z

Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych, **które wzmacniają krajowe systemy wsparcia istniejące w państwach członkowskich, umożliwiając im osiągnięcie celów rozwojowych**. Określa ona cele **obowiązujące na szczeblu UE i krajowym** w odniesieniu do całkowitego

gwarancjami pochodzenia, procedurami administracyjnymi i przyłączeniami do sieci energetycznej w związku z energią pochodzącą ze źródeł odnawialnych. Określa ona kryteria zrównoważonego rozwoju **środowiska dla biopaliw i innych biopłynów**.

udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii i w odniesieniu do udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie. Ustanawia ona zasady związane z gwarancjami pochodzenia, procedurami administracyjnymi i przyłączeniami do sieci energetycznej w związku z energią pochodzącą ze źródeł odnawialnych. Określa ona **środowiskowe kryteria zrównoważonego rozwoju energii uzyskiwanej ze źródeł odnawialnych, a zwłaszcza dla energii uzyskiwanej z biomasy oraz umożliwia wspólną realizację wiążących celów rozwojowych przez więcej niż jedno państwo członkowskie**.

Uzasadnienie

Zakres kryteriów zrównoważonego rozwoju powinien wyjść poza biopaliwa, które są niewielką częścią energii odnawialnej, w celu włączenia do nich zrównoważonych kategorii energii odnawialnej, a także wykorzystania biomasy do produkcji energii.

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – litera (a a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(aa) Komisja działająca zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 3 może dostosować niniejszą definicję do postępu technicznego;

Uzasadnienie

Definicja energii odnawialnej oparta na dyrektywie 2001/77 dotyczącej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych nie obejmuje szeregu źródeł i technologii, jak np. osadów ścieków.

Aby uwzględnić rozwój nowych technologii w przyszłości Komisja powinna być uprawniona do zmodyfikowania tej definicji w procedurze komitologii.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera (b)

Tekst proponowany przez Komisję

(b) „biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości z rolnictwa (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i związanych działów przemysłu, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i miejskich;

Poprawka

(b) „biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości z rolnictwa (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi) **i akwakultury**, leśnictwa i związanych działów przemysłu, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i miejskich;

Uzasadnienie

Dotychczasowa definicja wyklucza biomasę pochodzącą z produktów akwakultury, takich jak algi. Ponadto odpady ulegające biodegradacji dużo łatwiej poddają się recyklingowi czy kompostowaniu, a przetworzone gazy mogą być oczywiście użyte do wytwarzania energii. Co więcej, ponieważ ulegająca biodegradacji część odpadów miejskich i przemysłowych daje zazwyczaj niskie wyniki w zakresie produkcji energii netto, przedmiotowa dyrektywa powinna promować oddzielenie tego rodzaju odpadów.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera (c)

Tekst proponowany przez Komisję

(c) „ostateczne zużycie energii” oznacza towary energetyczne dostarczane do celów energetycznych przemysłowi wytwórczemu, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi **usługowemu**, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na produkcję energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła podczas dystrybucji;

Poprawka

(c) „ostateczne zużycie energii” oznacza towary energetyczne dostarczane do celów energetycznych przemysłowi wytwórczemu, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi **handlu prywatnego i usług**, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na produkcję energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła podczas dystrybucji;

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera (d)

Tekst proponowany przez Komisję

(d) „system lokalnego ogrzewania lub chłodzenia” oznacza dystrybucję energii termicznej w postaci pary, gorącej wody lub schłodzonych płynów, z centralnego źródła produkcji przez sieć do wielu budynków w celu wykorzystania jej do ogrzewania lub chłodzenia pomieszczeń lub procesów.

Poprawka

(d) „system lokalnego ogrzewania lub chłodzenia” oznacza dystrybucję energii termicznej w postaci pary, gorącej wody lub schłodzonych płynów, z centralnego źródła produkcji przez sieć do wielu budynków **lub konsumentów przemysłowych** w celu wykorzystania jej do ogrzewania lub chłodzenia pomieszczeń lub procesów, **i pochodzącej z odnawialnych źródeł energii;**

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera (e)

Tekst proponowany przez Komisję

(e) „**biopłyny**” oznaczają płynne paliwa dla celów energetycznych, produkowane z biomasy;

Poprawka

(e) „**biomasa używana do celów wytwarzania energii**” oznacza **stałe, gazowe lub** płynne paliwa dla celów energetycznych, produkowane z biomasy;

Uzasadnienie

Omawiana dyrektywa obejmuje wszystkie formy energii wytwarzane z biomasy, nie tylko wykorzystywane jako paliwo w sektorze transportu lub jako paliwo płynne do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej. Ważne jest zatem zdefiniowanie tego ogólnego terminu.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera (f)

Tekst proponowany przez Komisję

(f) „**biopaliwa**” oznaczają płynne lub gazowe paliwa dla transportu, produkowane z biomasy;

Poprawka

(f) „**paliwa transportowe wyprodukowane z biomasy**” oznaczają płynne lub gazowe paliwa dla transportu, produkowane z biomasy;

Uzasadnienie

Celem tej poprawki, odnoszącej się do całości tekstu, jest zastąpienie terminu „biopaliwa” bardziej odpowiednim i precyzyjnym terminem „paliwa transportowe wyprodukowane z biomasy”. Termin „biopaliwo” wprowadza w błąd konsumentów, ponieważ w wielu krajach termin „bio” kojarzy się z produkcją i artykułami ekologicznymi.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – litera (f a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(fa) „tereny podmokłe” oznaczają tereny, które są stale lub przez większą część roku pokryte lub nasycone wodą;

Uzasadnienie

Należy zdefiniować tereny podmokłe w tej dyrektywie. Tereny podmokłe są ważnymi magazynami dwutlenku węgla i w razie osuszenia mogą spowodować uwolnienie dużych ilości gazów cieplarnianych. Definicja ta z pewnością obejmuje nieosuszone torfowiska, np. pierwotne torfowiska.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – litera (g a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ga) „certyfikat rozliczeniowy celu” (TAC) to specjalnie oznakowany dokument elektroniczny stanowiący dowód wytworzenia określonej ilości energii ze źródeł odnawialnych, którą można zaliczyć na poczet realizacji obowiązkowych celów w państwie członkowskim, które ten dokument wydało, lub w innych państwach członkowskich;

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych.

Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – litera (h)

Tekst proponowany przez Komisję

(h) „system wsparcia” oznacza system wywodzący się z interwencji państwa członkowskiego na rynku, który przyczynia się do znalezienia rynku zbytu dla energii ze źródeł odnawialnych dzięki zmniejszeniu kosztów produkcji tej energii, zwiększeniu ceny, za którą można ją sprzedać, lub zwiększeniu – poprzez nałożenie obowiązku stosowania energii odnawialnej lub w inny sposób – jej nabywanej ilości;

Poprawka

(h) „system wsparcia” oznacza system stwarzający lub wzmacniający zachęty do szerszego pozyskiwania i wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych; tego rodzaju krajowe systemy wsparcia obejmują zwłaszcza zielone certyfikaty, pomoc inwestycyjną, zwolnienia z podatków lub ulgi podatkowe, zwrot podatków oraz bezpośrednie systemy podtrzymywania cen, zwłaszcza wsparcie w postaci gwarantowanych cen zakupu energii i wypłatę premii;

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – litera i a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

(ia) „obszar o wysokiej wartości ochronnej” oznacza

- obszary charakteryzujące się znacznym zagęszczeniem w skali światowej, regionalnej lub krajowej wartości bioróżnorodnych (np. endemizm, zagrożone gatunki, schronienia);**
- znaczące w skali światowej, regionalnej lub krajowej duże obszary krajobrazowe, gdzie istnieją żywotne populacje**

Poprawka

większości naturalnie występujących gatunków w naturalnych formach rozmieszczenia i zasobności;

- obszary, które znajdują się w rzadkich, zagrożonych lub narażonych na niebezpieczeństwo ekosystemach lub je obejmują;

- obszary, które dostarczają środowisku podstawowych usług w nagłych sytuacjach (np. ochrona działów wodnych, kontrola erozji);

- obszary posiadające zasadnicze znaczenie dla zaspakajania potrzeb wspólnot lokalnych (np. środki utrzymania, zdrowie);

- obszary o decydującym znaczeniu dla tradycyjnej tożsamości kulturowej wspólnot lokalnych (obszary o znaczeniu kulturowym, ekologicznym, gospodarczym lub religijnym, wyróżnionym we współpracy z takimi wspólnotami lokalnymi).

Uzasadnienie

W art. 15 ust. 3 potrzebna jest definicja obszaru o wysokiej wartości ochronnej. Ramy wysokiej wartości ochronnej zostały pierwotnie opracowane przez Forest Stewardship Council (obecnie zawarte w systemie certyfikacji FSC) i stanowią solidną podstawę identyfikowania obszarów o wysokiej wartości ochronnej, które mogą lub nie mogą być chronione na mocy ustawodawstwa krajowego lub konwencji międzynarodowych.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – ustęp - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1. Ostatecznym celem jest stopniowe wyeliminowanie w obrębie Unii Europejskiej emisji gazów cieplarnianych powstałych przy stosowaniu paliw kopalnych do 1 stycznia 2050 r.

Uzasadnienie

Aby możliwa była walka ze zmianami klimatycznymi poziom emisji zanieczyszczeń z paliw kopalnych wewnątrz UE musi w przyszłości zostać zredukowany niemalże do zera.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 3 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Cele, o których mowa w załączniku I część A, mogą być realizowane wspólnie przez dwa państwa członkowskie lub ich większą liczbę, aby możliwe było wykorzystanie efektu synergii.

(a) Państwa członkowskie mogą w związku z tym opracować system umożliwiający osobom przenoszenie na stronę trzecią certyfikatów rozliczeniowych celu (TAC), które zgodnie z art. 10 można zaliczyć na poczet osiągnięcia celów krajowych.

(b) Co najmniej dwa państwa członkowskie mogą uzgodnić statystyczne przekazywanie sobie nawzajem energii ze źródeł odnawialnych w celu zaliczenia jej na poczet swoich celów krajowych.

(c) Państwa członkowskie mogą uzgodnić między sobą wspólną realizację projektów, w ramach których co najmniej jedno państwo członkowskie wspiera projekty na rzecz energii ze źródeł odnawialnych w innym państwie członkowskim, w celu proporcjonalnego zaliczenia na swój poczet wytworzonej w ten sposób energii ze źródeł odnawialnych.

(d) Co najmniej dwa państwa członkowskie mogą uzgodnić wspólne dążenie do osiągnięcia swoich celów zwłaszcza poprzez utworzenie wspólnych transgranicznych systemów wsparcia lub otwarcie swoich systemów krajowych na energię z innych państw członkowskich. W takim przypadku muszą one wspólnie

udokumentować udział energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii przez odbiorców końcowych, jaki wykazałyby razem, gdyby swoje cele realizowały indywidualnie.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, że ich udział energii ze źródeł odnawialnych jest równy ***udziałowi określonemu w orientacyjnym kursie*** wyznaczonym w załączniku I.3 część B lub przekracza ***go***.

Poprawka

2. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, że ich udział energii ze źródeł odnawialnych jest równy ***obowiązkowym minimalnym celom okresowym***, wyznaczonym w załączniku I część B, lub przekracza ***je***.

Uzasadnienie

W celu zapewnienia, że do 2020 r. zostaną zrealizowane ogólne cele WE i państw członkowskich, konieczne jest także przyjęcie obowiązkowych celów okresowych. Kurs wnioskowany w niniejszym załączniku 1B rozpoczyna się bardzo nisko i pozostawia najwyższy poziom wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych na ostatnie lata przed 2020 r. Niespełnienie tych założeń sprawi, że osiągnięcie przez państwa członkowskie celu na rok 2020 będzie bardzo utrudnione. W takim sensie należy uważać cele okresowe za absolutnie konieczne minimum.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 3 – ustęp 3 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

3. Każde państwo członkowskie dba o to, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych w transporcie ***w 2020 r.***

Poprawka

3. Każde państwo członkowskie dba o to, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych w transporcie ***drogowym w***

wynosił co najmniej **10%** ostatecznego zużycia energii w transporcie **w tym państwie członkowskim**.

2015 r. wynosił co najmniej **4%** ostatecznego zużycia energii w transporcie **drogowym, z czego minimum 20% realizowane będzie w drodze wykorzystania energii elektrycznej lub wodoru ze źródeł odnawialnych, biogazu lub paliw transportowych z biomasy lignocelulozowej oraz alg oraz że udział ten wynosić będzie przynajmniej 8 -10% w roku 2020, z czego 40-50% realizowane będzie poprzez wykorzystanie energii elektrycznej lub wodoru ze źródeł odnawialnych, biogazu lub paliw transportowych z biomasy lignocelulozowej oraz alg.**

Cel na rok 2020 zostanie określony w 2015 r. w drodze generalnego przeglądu ogółu doświadczeń z polityki stosowania energii ze źródeł odnawialnych w transporcie z położeniem szczególnego nacisku na ewentualne negatywne konsekwencje tej polityki dla zagwarantowania ciągłości dostaw żywności i różnorodności biologicznej, a także rynkową dostępność paliw transportowych uzyskanych z biomasy lignocelulozowej oraz alg i biogazu oraz zastosowanie elektryczności lub wodoru ze źródeł odnawialnych.

Państwa członkowskie gwarantują, że wszelkie osiągnięcia w dziedzinie energetyki będące realizacją celów omawianych w pierwszym i drugim akapicie spełniają kryteria trwałości środowiskowej i społecznej określone w art. 15.

Ogólny cel podlega regularnemu przeglądowi co trzy lata, począwszy od roku 2015, w oparciu o sprawozdanie Komisji, o czym stanowi art. 20.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 3 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2010 r. Komisja przedstawi Radzie i Parlamentowi Europejskiemu jedną białą księgę zawierającą wyczerpujący wykaz wszystkich odnośnych przepisów prawnych koniecznych do realizacji celu określonego w ust. -1.

Uzasadnienie

Prace legislacyjne często są dzielone. Jeden dokument, przygotowany przez Komisję, obejmujący wszystkie przepisy prawne konieczne do osiągnięcia celu stopniowego wyeliminowania wewnątrz Unii Europejskiej emisji gazów cieplarnianych powstałych ze stosowania paliw kopalnych byłby bardzo przydatny i sprawiłby, że prace legislacyjne związane z zapobieganiem zmianom klimatycznym byłby bardziej przejrzyste i zrozumiałe.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 3 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Komisja określa przed 1 stycznia 2010 r. metodę obliczania udziału elektryczności i wodoru wytwarzanych z odnawialnych źródeł w ogólnej ilości paliwa.

Środek ten, mający na celu zmianę drugorzędnych elementów niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3.

Uzasadnienie

Istnieją powszechne obawy co do zasadności 10%-owego celu. EOG zalecił w ostatnim sprawozdaniu utrzymanie zużycia biopaliw tzw. pierwszej generacji na poziomie poniżej 10%. Elektryczność i wodór powinny stanowić częściowe rozwiązanie. Jednak obecnie trudno jest

zmierzyć udział tych paliw w ogólnej ilości paliwa. W celu ułatwienia stosowania elektryczności lub wodoru w paliwach wykorzystywanych w transporcie należy ustalić metodę obliczania.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Państwo członkowskie, którego udział energii ze źródeł odnawialnych spadł poniżej **orientacyjnego kursu określonego** w załączniku I część B w bezpośrednio poprzedzającym okresie dwuletnim, przekazuje Komisji nowy krajowy plan działania najpóźniej do dnia 30 czerwca następnego roku, w którym określa odpowiednie środki mające zapewnić, aby w przyszłości udział energii ze źródeł odnawialnych był równy udziałowi wynikającemu z orientacyjnego kursu wyznaczonego w załączniku I część B lub go przekraczał.

Poprawka

3. Państwo członkowskie, którego udział energii ze źródeł odnawialnych spadł poniżej **obowiązkowych celów okresowych, określonych** w załączniku I część B w bezpośrednio poprzedzającym okresie dwuletnim, przekazuje Komisji nowy krajowy plan działania najpóźniej do dnia 30 czerwca następnego roku, w którym określa odpowiednie środki mające zapewnić, aby w przyszłości udział energii ze źródeł odnawialnych był równy udziałowi wynikającemu z orientacyjnego kursu wyznaczonego w załączniku I część B lub go przekraczał.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Państwa członkowskie muszą opracowywać środki zachęty do rozwijania infrastruktury zaopatrzenia w paliwa gazowe dla transportu i gwarantują w krótko- lub średnioterminowej perspektywie potencjalnym kupcom samochodów napędzanych takimi paliwami możliwość korzystania z zachęt w celu wspierania rozszerzenia rynku tych pojazdów i stworzenia warunków dla ogólnej zrównoważonej mobilności.

Uzasadnienie

We wszystkich krajach, w których z sukcesem wprowadzono pojazdy napędzane alternatywnymi paliwami gazowymi, decydujące znaczenie miało ogromne wsparcie ze strony państwa oraz w wielu przypadkach ze strony władz lokalnych. Bez krótko- lub średnioterminowego wsparcia ze strony państwa stworzenie szerokiego rynku dla tych pojazdów jest bardzo trudne.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 5 – ustęp 9

Tekst proponowany przez Komisję

9. Energię **elektryczną wytwarzaną** ze źródeł odnawialnych w krajach trzecich uwzględnia się dla celów kontroli zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy wyłącznie w przypadku, gdy:

(a) **jest ona wykorzystywana** we Wspólnocie;

(b) **jest wytwarzana** w instalacji oddanej do eksploatacji po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy; oraz

(c) **wydano** dla **niej** gwarancję pochodzenia w ramach systemu gwarancji pochodzenia równoważnego z systemem określonym w niniejszej dyrektywie.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 5 – ustęp 9 – litera (b a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9. **Elektryczność i energię w sektorze transportu wytwarzane** ze źródeł odnawialnych w krajach trzecich uwzględnia się dla celów kontroli zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy wyłącznie w przypadku, gdy:

(a) **są one fizycznie przywożone do Wspólnoty i wykorzystywane** we Wspólnocie;

(b) **obydwa rodzaje energii są wytwarzane** w instalacji oddanej do eksploatacji po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy; oraz

(c) dla **obydwu rodzajów energii wydano** gwarancję pochodzenia w ramach systemu gwarancji pochodzenia równoważnego z systemem określonym w niniejszej dyrektywie.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Zamiast gwarancji pochodzenia państwa członkowskie mogą dobrowolnie wystawiać certyfikaty rozliczeniowe celu (TAC), wobec czego niniejsza dyrektywa nie podnosi roszczeń prawnych. Państwa członkowskie dbają o to, aby certyfikaty rozliczeniowe celu były zgodne z ust. 1–4. Ponadto państwa członkowskie dbają również o to, aby certyfikaty rozliczeniowe celu były jako takie wyraźnie oznakowane i unieważniane drogą elektroniczną.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4b. Gwarancje pochodzenia (GO) i certyfikaty rozliczeniowe celu nie stanowią same w sobie prawa do uzyskania pomocy w ramach krajowych systemów wsparcia.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 7 – tytuł i ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Właściwe organy i **rejestry gwarancji pochodzenia**

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ właściwy do podjęcia następujących zadań:

(a) stworzenia i prowadzenia krajowego rejestru **gwarancji pochodzenia**;

(b) wydawania **gwarancji pochodzenia**;

(c) rejestrowania wszelkich przypadków przekazania **gwarancji pochodzenia**;

(d) **unieważniania gwarancji pochodzenia**;

(e) publikacji corocznego sprawozdania w sprawie **liczby gwarancji pochodzenia** wydanych, przekazanych między właściwymi organami, i unieważnionych.

Poprawka

Właściwe organy i **rejestr certyfikatów rozliczeniowych celu (TAC)**

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ właściwy do podjęcia następujących zadań:

(a) stworzenia i prowadzenia krajowego rejestru **certyfikatów rozliczeniowych celu**;

(b) wydawania **certyfikatów rozliczeniowych celu**,

(c) rejestrowania wszelkich przypadków przekazania **certyfikatów rozliczeniowych celu**,

(d) **anulowania certyfikatów rozliczeniowych celu**,

(e) publikacji corocznego sprawozdania w sprawie **ilości certyfikatów rozliczeniowych celu** wydanych, przekazanych między właściwymi organami, i unieważnionych.

(Poprawka horyzontalna: w całej dyrektywie pojęcie „gwarancja pochodzenia” zastępuje się pojęciem „certyfikat rozliczeniowy celu (TAC)”)*.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 7 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W krajowym rejestrze **gwarancji pochodzenia** rejestruje się **gwarancje pochodzenia** posiadane przez każdą osobę. **Gwarancja pochodzenia** jest w danym momencie **zarejestrowana** tylko w jednym rejestrze.

Poprawka

3. W krajowym rejestrze **certyfiatów rozliczeniowych celu** rejestruje się **TAC** posiadane przez każdą osobę. **Certyfiat taki** jest w danym momencie **zarejestrowany** tylko w jednym rejestrze.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 7 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Właściwy organ ponosi wyłączną odpowiedzialność za każdą elektrownię eksploatowaną w danym państwie członkowskim. Nie jest on odpowiedzialny za wystawianie certyfiatów rozliczeniowych celu w przypadku elektrowni eksploatowanych w innym państwie członkowskim. Państwa członkowskie dbają o nienaruszenie kompetencji właściwych organów w innych państwach członkowskich, które to kompetencje przyznano im na mocy niniejszej dyrektywy.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 8 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Państwa członkowskie niewystawiające certyfikatów rozliczeniowych celu mogą postanowić, że certyfikaty TAC wydane w innych państwach członkowskich muszą zostać unieważnione zgodnie z ust. 1. W takim przypadku państwa te wyznaczają tylko jeden odpowiedzialny za to organ.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 10 – tytuł i część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Skutki unieważnienia gwarancji pochodzenia

Skutki unieważnienia certyfikatów rozliczeniowych celu.

Gdy właściwy organ unieważnia gwarancję pochodzenia, która nie została wydana przez niego, dla celów kontroli zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy dotyczących krajowych celów, równoważną ilość energii ze źródeł odnawialnych:

1. Państwa członkowskie wystawiające certyfikaty rozliczeniowe celu (TAC) zgodnie z ust. 2 mogą zaliczyć certyfikaty TAC innych państw członkowskich na poczet realizacji swoich celów krajowych.

2. Gdy właściwy organ unieważnia certyfikat TAC, który nie został wydany przez niego, dla celów kontroli zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy dotyczących krajowych celów, równoważną ilość energii ze źródeł odnawialnych:

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odpowiedzialne są za realizację krajowych celów rozwojowych. Dlatego też dyrektywa musi pozostawiać im możliwość osiągnięcia tych celów przy pomocy odpowiednich instrumentów wsparcia, podobnie jak to się miało do tej pory.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 10a

Mechanizm kar bezpośrednich

- 1. Aby zapewnić wyraźne i ściśle stosowanie się przez państwa członkowskie do celów niniejszej dyrektywy, Komisja ustala w stosunku do nich mechanizm kar bezpośrednich.*
- 2. Komisja stosuje kary bezpośrednie wobec tych państw członkowskich, które nie zrealizują celów niniejszej dyrektywy, nie osiągając obowiązkowych celów okresowych określonych w części B załącznika I w bezpośrednio poprzedzającym dwuletnim okresie i które nie będą mogły udowodnić, że otrzymały certyfikaty rozliczenia transferu energii od trzeciego państwa członkowskiego (które zrealizowało swoje cele z nawiązką), zgodnie z art. 3 i art. 9. W przypadku realizacji wspólnych projektów lub wspólnych krajowych planów przez dwa lub kilka państw członkowskich, Komisja stosuje kary pieniężne wobec wszystkich państw członkowskich uczestniczących we wspólnej realizacji lub wspólnym planie, które nie zrealizowały celów wspólnego obowiązkowego kursu.*
- 3. Komisja przyjmuje środki niezbędne w celu wdrożenia ust. 1, a dokładniej określenia najpóźniej do końca 2010 r. niezbędnych wytycznych, metod obliczania i ściągania kar za niespełnianie warunków oraz przyjęcia szczegółowych*

przepisów dotyczących obsługi administracyjnej oraz stworzenia konkretnego funduszu, do którego trafiać powinny te dochody, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (dochód przeznaczony na określone cele). Te środki wykonawcze powinny również zawierać przepisy dotyczące zarządzania tym funduszem i wykorzystania go do wspierania projektów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych w państwach członkowskich, które zrealizowały swoje cele z nawiązką i ogólnie do wspierania i wzmacniania badań, produkcji i wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i wydajniejszego zużycia energii w Unii Europejskiej.

4. Komisja rozpoczyna realizację procedury kar bezpośrednich natychmiast po przeprowadzeniu oceny sprawozdania państwa członkowskiego, które nie spełniło wymogu lub w każdej chwili po uzyskaniu jakichkolwiek dowodów, że państwo członkowskie nie wypełnia swoich zobowiązań.

5. Karę należy obliczyć na podstawie występujących w państwie członkowskim niedoborów energii ze źródeł odnawialnych liczonych w MWh w stosunku do obowiązkowego celu i powinno się ją ustalić na odpowiednim poziomie, aby stanowiła silny bodziec dla państw członkowskich do inwestowania w energię ze źródeł odnawialnych, w celu osiągnięcia celów krajowych, a nawet wykroczenia poza nie.

6. Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5a decyzji

1999/468/WE.

7. Zapłacenie kary nie zwalnia państwa członkowskiego z obowiązku realizacji obowiązkowych celów okresowych, określonych w części B załącznika I oraz celu ogólnego określonego w trzeciej kolumnie tabeli w załączniku I. W tym przypadku ma zastosowanie również art. 4 ust. 3.

Uzasadnienie

Kontyngenty i opłaty od dawna stosowane są w prawie UE jako narzędzia regulacyjne; obecnie, jako element polityki w zakresie ochrony środowiska, należy przyjąć kary, które będą stanowić bodziec do przestrzegania wymogów przez państwa członkowskie. Powinno się je ustalić na takim poziomie, aby zapewnić państwom członkowskim silny bodziec do inwestowania w energię ze źródeł odnawialnych w celu osiągnięcia, a nawet wykroczenia poza ich cele krajowe. Zgodnie z bieżącymi analizami ekonomicznymi, odpowiednią podstawą dla kary będzie kwota 90 euro za każdą brakującą MWh energii ze źródeł odnawialnych.

Poprawka 54

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 – ustęp 1 – litera (a a) (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(aa) spójność z procedurami oceny, planowania i udzielania zezwoleń określonymi w europejskich przepisach prawnych dotyczących ochrony środowiska;

Uzasadnienie

W wielu dyrektywach europejskich określone są procedury oceny wpływu i wydawania zezwoleń. Aby zapewnić płynny rozwój energii odnawialnych, procedury określone w nowej dyrektywie w sprawie energii ze źródeł odnawialnych powinny być spójne z istniejącymi przepisami i procedurami.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Państwa członkowskie wyraźnie określają specyfikacje techniczne, które muszą zostać spełnione przez urządzenia i systemy wykorzystujące energię odnawialną w celu skorzystania z systemów wsparcia. W przypadku, gdy istnieją normy europejskie, łącznie z oznakowaniem ekologicznym, etykietami energetycznymi i innymi systemami referencji technicznych ustanowionymi przez europejskie organy normalizacji, specyfikacje techniczne są określone na podstawie tych norm. Specyfikacje techniczne nie wyznaczają miejsca certyfikacji urządzeń i systemów.

Poprawka

2. Państwa członkowskie wyraźnie określają specyfikacje techniczne, które muszą zostać spełnione przez urządzenia i systemy wykorzystujące energię odnawialną w celu skorzystania z systemów wsparcia. W przypadku, gdy istnieją normy europejskie, łącznie z oznakowaniem ekologicznym, etykietami energetycznymi i innymi systemami referencji technicznych ustanowionymi przez europejskie organy normalizacji, specyfikacje techniczne są określone na podstawie tych norm. Specyfikacje techniczne nie wyznaczają miejsca certyfikacji urządzeń i systemów **i nie powinny zamykać rynków krajowych.**

Uzasadnienie

Krajowe specyfikacje techniczne nie powinny być wykorzystywane do ochrony rynków krajowych. Ograniczenia istniejące na rynku wewnętrznym już dziś utrudniają szersze stosowanie energii ze źródeł odnawialnych.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 – ustęp 4 – litery (a) (b) oraz (b a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

- (a) wykorzystania budynków pasywnych, budynków o niskim lub zerowym zużyciu energii; **lub**
- (b) lokalnych ograniczeń dostępności odnawialnych źródeł energii.

Poprawka

- (a) wykorzystania budynków pasywnych, budynków o niskim lub zerowym zużyciu energii;
- (b) lokalnych ograniczeń dostępności odnawialnych źródeł energii; **lub**
- (ba) warunków związanych z efektywnością gospodarczą i wykonalnością techniczną.**

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 12 – ustęp 4 – litera (b a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ba) wykorzystania ciepła wytwarzanego w elektrowniach pracujących w oparciu o technologię wytwarzania energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, jeżeli są one wysoce wydajne w rozumieniu dyrektywy UE 2004/8/WE.

Uzasadnienie

Ciepło przesyłane na odległość z elektrowni pracujących w oparciu o technologię wytwarzania energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła przyczyniają się w sposób istotny do wydajnego wykorzystania surowców i do ograniczenia emisji CO₂. Ze względu na fakt, iż ciepła nie można transportować na zbyt duże odległości, wszędzie tam, gdzie istnieją sieci ciepłownicze, należy je wykorzystywać w możliwie najszerszym zakresie. Korzystania z ciepła przesyłanego na odległość nie należy zatem ograniczać poprzez wprowadzenie obowiązku korzystania z odnawialnych źródeł energii.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 12 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. Państwa członkowskie nie zabraniają, nie ograniczają ani nie zakłócają wprowadzania do obrotu lub/i stosowania na ich terytorium technologii związanych z energią odnawialną, które są zgodne z dyrektywami dotyczącymi oznakowania zgodności WE lub odpowiadają europejskim normom technicznym lub są legalnie wprowadzane do obrotu w innym państwie członkowskim.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Państwa członkowskie **opracowują** systemy certyfikacji dla instalatorów małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów słonecznej energii cieplnej oraz pomp ciepła. Systemy **te** są oparte na kryteriach określonych w załączniku IV. Każde państwo członkowskie uznaje certyfikaty przyznane przez inne państwa członkowskie zgodnie z tymi kryteriami.

Poprawka

3. Państwa członkowskie **dbają o to, aby dostępne były** systemy certyfikacji **lub równoważne systemy kwalifikacji** dla instalatorów małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów słonecznej energii cieplnej oraz pomp ciepła. Systemy **certyfikacji** są oparte na kryteriach określonych w załączniku IV. Każde państwo członkowskie uznaje certyfikaty przyznane przez inne państwa członkowskie zgodnie z tymi kryteriami; **co nie ma wpływu na dyrektywę 2005/36/WE.**

Poprawka 60

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Dostęp do sieci **energetycznej**

Poprawka

Dostęp do sieci

Uzasadnienie

Jest rzeczą podstawowej wagi, aby system wsparcia dla wykorzystania biogazu do wytwarzania ciepła i energii był dostosowany do neutralnych finansowo systemów wsparcia produkcji biometanu o jakości odpowiedniej do wykorzystania w rurociągach oraz w pojazdach.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do stworzenia infrastruktury sieci energetycznej umożliwiającej uwzględnienie dalszego rozwoju

Poprawka

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do stworzenia infrastruktury sieci energetycznej umożliwiającej uwzględnienie dalszego rozwoju

wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, łącznie z połączeniami międzysieciowymi między państwami członkowskimi.

wytwarzania energii elektrycznej **oraz paliw gazowych dla transportu (takich jak biogaz lub biometan) oraz centralnego ogrzewania oraz/lub chłodzenia** ze źródeł odnawialnych, łącznie z połączeniami międzysieciowymi między państwami członkowskimi, **jeżeli zajdzie taka potrzeba.**

Uzasadnienie

Jest rzeczą podstawowej wagi, aby system wsparcia dla wykorzystania biogazu do wytwarzania ciepła i energii był dostosowany do neutralnych finansowo systemów wsparcia produkcji biometanu o jakości odpowiedniej do wykorzystania w rurociągach oraz w pojazdach.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 14 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Bez uszczerbku dla zachowania niezawodności i bezpieczeństwa sieci państwa członkowskie zapewniają, że operatorzy systemów przesyłowych i systemów dystrybucji na ich terytorium gwarantują przesył i dystrybucję energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Zapewniają również priorytetowy dostęp do systemu sieciowego dla energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych. O ile pozwala na to bezpieczeństwo krajowego systemu elektroenergetycznego, przy wyborze instalacji wytwarzających energię elektryczną, operatorzy systemów przesyłowych przyznają pierwszeństwo instalacjom wykorzystującym odnawialne źródła energii.

Poprawka

2. Bez uszczerbku dla zachowania niezawodności i bezpieczeństwa sieci państwa członkowskie zapewniają, że operatorzy systemów przesyłowych i systemów dystrybucji na ich terytorium gwarantują **priorytetowy dostęp do systemu sieciowego oraz** przesył i dystrybucję energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Zapewniają również priorytetowy dostęp do systemu sieciowego dla energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych. O ile pozwala na to bezpieczeństwo krajowego systemu elektroenergetycznego, przy wyborze instalacji wytwarzających energię elektryczną, operatorzy systemów przesyłowych przyznają pierwszeństwo instalacjom wykorzystującym odnawialne źródła energii.

Uzasadnienie

Priorytetowy dostęp do systemu sieciowego jest ważny z perspektywy celu polegającego na udziale energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii na poziomie 20% oraz

jest uzasadniony ze względu na dyskryminację urzędzeń wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych na rynku energii elektrycznej. Energia wiatrowa ma pozytywny wpływ na ceny energii elektrycznej ze względu na niski koszt krańcowy energii elektrycznej wytwarzanej z energii wiatrowej. Tylko w 2006 r. klienci w Niemczech zaozczędzili 4,98 mld euro (dane niemieckiego ministerstwa ochrony środowiska – <http://www.erneuerbare-energien.de/inhalt/39649/>).

Poprawka 63

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 14a

- 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do stworzenia infrastruktury sieci gazowej uwzględniającej dalszy rozwój wytwarzania gazu ze źródeł odnawialnych, a w szczególności połączenia międzysieciowe między państwami członkowskimi.***
- 2. Bez uszczerbku dla niezawodności bezpieczeństwa sieci gazowej organy krajowe gwarantują pobór i rozprowadzanie gazu wytwarzanego z odnawialnych źródeł z dostępem priorytetowym.***
- 3. Państwa członkowskie wymagają od krajowych organów odpowiedzialnych za sieć gazową publikacji określonych przez nie standardowych zasad odnoszących się do inwestycji w celu dokonania niezbędnych dostosowań technicznych.***
- 4. Państwa członkowskie zapewniają, że opłaty za transport i dystrybucję nie są dyskryminujące w stosunku do gazu wytwarzanego z odnawialnych źródeł energii oraz że opłaty te odzwierciedlają ewentualne korzyści wynikające z przyłączenia zakładów do sieci gazowej.***

Uzasadnienie

Należy zaplanować przepisy dotyczące wytwarzania gazu oraz elektryczności.

Poprawka 64

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 14a

Zrównoważone kategorie energii odnawialnej

1. Do celów niniejszej dyrektywy, projekty z zakresu energii odnawialnej są uważane za środowiskowo zrównoważone, jeśli spełniają wymogi niniejszego artykułu.

2. Z zastrzeżeniem krajowych zasad planowania i przepisów wdrażających niniejszą dyrektywę, następujące kategorie energii odnawialnej są uważane za zgodne z niniejszym artykułem:

(a) wszystkie formy energii elektrycznej fotowoltaicznej, za wyjątkiem sytuacji, w której państwa członkowskie wprowadzą maksymalną granicę, po przekroczeniu której wymaga się przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i która nie może być niższa od 1MW dla wszystkich jednostek pojedynczego zastosowania planowego;

(b) energia elektryczna pochodząca z turbin wiatrowych, z zastrzeżeniem przepisów art. 5;

(c) elektrownie wykorzystujące energię słoneczną na szeroką skalę, pod warunkiem, że nie są usytuowane na aktualnie wykorzystywanych gruntach ornych; jednakże państwa członkowskie mogą wymagać oceny oddziaływania na środowisko w przypadku elektrowni o mocy wytwórczej powyżej 5MW, położonych w strefach o szczególnych właściwościach wymienionych z

niniejszym artykule, i na małych wyspach;

(d) elektrownie wytwarzające zarówno ciepło jak i energię elektryczną, wykorzystujące wszelkie postacie biomasy, o zdolności wytwórczej poniżej 5MW;

(e) wszelkie formy energii elektrycznej uzyskiwanej z paliw niekopalnych, wytwarzane w gospodarstwach rolnych, z zastrzeżeniem art. 12 i 14;

(f) przetwarzanie na skalę przemysłową CO₂ w paliwo za pomocą technologii wykorzystującej algi lub porównywalnej technologii, w szczególności gdy stanowi to integralną część stosowanych przez elektrownie wykorzystujące paliwa kopalne lub energochłonne fabryki systemów wychwytywania węgla, jego wykorzystywania i składowania.

Nowatorskie technologie wykorzystujące energię odnawialną, które nie dowiodły swojej skuteczności przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy i które w sposób udowodniony spełniają kryteria określone w niniejszym artykule mogą tymczasowo zostać dodane do niniejszego ustępu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21 ust. 2, w oczekiwaniu na przegląd niniejszej dyrektywy.

3. Elektrownie lub projekty niespełniające kryteriów określonych w ust. 2, mogą być jednak uważane za zgodne z przepisami niniejszego artykułu i art. 15, z zastrzeżeniem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko potwierdzającej, że spełniają one przepisy niniejszego artykułu.

4. Zgodnie z art. 12 ust. 5 Komisja proponuje przepisy dotyczące wydajności konwersji energii paliw wytwarzanych zgodnie z art. 15 do wykorzystania w sektorze transportu.

5. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć specjalne części swych terytoriów, takie jak parki narodowe lub regionalne, obszary o wysokiej wartości

bioróżnorodności, obszary migracji ptaków, obszary o wybitnych walorach naturalnych lub krajobrazowych objęte dziedzictwem krajowym, strefy wyznaczone na mocy dyrektywy siedliskowej i/lub innych odpowiednich regulacji międzynarodowych z zakresu bioróżnorodności, które mogą być wykluczone z zakresu wdrażania niniejszego artykułu, czy to w odniesieniu do produkcji wszelkich rodzajów energii czy też w odniesieniu do szczególnych technologii odnawialnych.

Uzasadnienie

W swym wniosku Komisja potraktowała kryteria zrównoważonego rozwoju środowiska w sposób prawie całkowicie negatywny, ustanawiając obszary nienaruszalne. Niniejszy nowy artykuł zmierza do wyrównania tego negatywnego bilansu poprzez uwydatnienie tych energii odnawialnych, które pod pewnymi warunkami w odniesieniu do skali i usytuowania nie stanowią żadnego znaczącego zagrożenia pod względem zrównoważonego rozwoju środowiska, przerzucając w ten sposób ciężar dowodu na państwa członkowskie. Projekt nie zmierza do stworzenia wyczerpującego wykazu i wyraźnie zezwala na przyspieszenie etapów planowania i inwestycji w technologie, czy to istniejące czy też przyszłe, które zapewniają ten sam poziom zrównoważonego rozwoju środowiska.

Poprawka 65

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Kryteria zrównoważonego rozwoju środowiska w odniesieniu do ***biopaliw i innych biopłynów***

Poprawka

Kryteria zrównoważonego rozwoju środowiska ***i kryteria społeczne*** w odniesieniu do ***energii wytwarzanej z biomasy.***

Uzasadnienie

Oprócz kryteriów środowiskowych niezbędne są również kryteria społeczne.

Poprawka 66

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 1 – część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

1. **Biopaliwa i inne biopłyny** uwzględnia się do celów określonych w lit. a), b) i c) wyłącznie jeżeli **spełniają one** kryteria określone w ust. 2–5:

Poprawka

1. **Energię wytwarzaną z biomasy** uwzględnia się do celów określonych w lit. a), b) i c) wyłącznie jeżeli **spełnia ona** kryteria określone w ust. 2–8:

Uzasadnienie

Zrównoważona produkcja nie powinna ograniczać się do trwałości środowiskowej. Dobrze udokumentowane problemy społeczne i przypadki naruszenia praw człowieka przez produkcję biopaliw pokazują, że normy społeczne powinny zostać włączone do kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biopaliw.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 1 – litera (a a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(aa) kontrola zgodności paliw wykorzystywanych w transporcie z wymogami dyrektywy w sprawie jakości paliw;

Uzasadnienie

Zasady odnoszące się do biopaliw wykorzystywanych w sektorze transportu powinny być zharmonizowane zarówno w dyrektywie w sprawie energii odnawialnej, jak i dyrektywie w sprawie jakości paliw. Dlatego potrzebne jest odniesienie, aby zagwarantować stosowanie takiego samego zbioru zasad na mocy obu dyrektyw.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu **biopaliw i innych biopłynów**

Poprawka

2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu **paliw transportowych uzyskanych z biomasy**

uwzględnionych dla celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 35%.

W przypadku *biopaliw i innych biopłynów* wytworzonych w instalacjach eksploatowanych przed styczniem 2008 r. akapit pierwszy stosuje się od dnia 1 kwietnia 2013 r.

uwzględnionych dla celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 45% *począwszy od chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy oraz co najmniej 60% począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r.*

W przypadku *paliw transportowych uzyskanych z biomasy* wytworzonych w instalacjach eksploatowanych przed styczniem 2009 r. akapit pierwszy stosuje się od dnia 1 kwietnia 2013 r.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 - ustęp 3 – akapit pierwszy – część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

3. *Biopaliwa i inne biopłyny uwzględnione* dla celów, o których mowa w ust. 1, nie *pochodzą* z surowców uzyskanych z terenów o uznanej wysokiej wartości bioróżnorodności, *czyli terenów*, które w *styczniu 2008* r. lub później posiadały status określony w jednej z poniższych liter, niezależnie od tego, czy posiadają go nadal:

Poprawka

3. *Energia z biomasy uwzględniona* dla celów, o których mowa w ust. 1, nie *pochodzi* z surowców uzyskanych z terenów o uznanej wysokiej wartości bioróżnorodności, *chyba że zostanie dostarczony dowód, że jest ona produktem działań zrównoważonego zarządzania oraz że produkcja i wydobycie tego surowca nie ma negatywnego wpływu na bioróżnorodność i/lub dowiedziono, że po zakończeniu działalności zostanie przywrócony naturalny skład gatunkowy i naturalne procesy. Obejmuje to tereny*, które w *listopadzie 2005* r. lub później posiadały status określony w jednej z poniższych liter, niezależnie od tego, czy posiadają go nadal:

Uzasadnienie

Lista proponowanych terenów nienaruszalnych pomija pewne tereny o szczególnych właściwościach i musi być uzupełniona, na przykład poprzez utworzenie kategorii obszaru o wysokiej wartości ochronnej. W pierwotnym wniosku tereny są albo otwarte dla pełnej produkcji biopaliw albo prowadzenie takiej produkcji jest na nich zabronione.. W Europie, podobnie jak gdziekolwiek indziej, musi być możliwe zrównoważone zarządzanie, aby można było wykorzystywać ograniczone ilości biomasy, jeśli czyni się to w sposób zrównoważony.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – ustęp 3 – litera (-a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(-a) obszar o dużej wartości ochronnej;

Uzasadnienie

O ile biomasa wykorzystywana w transporcie powinna być ograniczona do surowców, które nie wywierają wpływu na użytkowanie gruntów w przypadkach, gdy można udowodnić poprawę wychwytywania związków węgla, wykorzystywanie biomasy dla innych zastosowań energetycznych należy uregulować w celu uniknięcia negatywnego wpływu na środowisko.

Poprawka 71

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – ustęp 3 – litera (a)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(a) las niezakłócony znaczącą ludzką działalnością, czyli las w którym nie zaszła znacząca ludzka interwencja lub miała ona miejsce wystarczająco dawno temu, tak że możliwe było przywrócenie naturalnego składu gatunkowego i naturalnych procesów;

(a) las niezakłócony znaczącą ludzką działalnością, czyli las w którym nie zaszła znacząca ludzka interwencja lub miała ona miejsce wystarczająco dawno temu, tak że możliwe było przywrócenie naturalnego składu gatunkowego i naturalnych procesów; ***chyba że przedstawiono dowody, że wszelka ludzka interwencja charakteryzowała się i nadal będzie się charakteryzować natężeniem i okresowością, które pozwalają na zachowanie naturalnego składu gatunkowego i procesów;***

Uzasadnienie

O ile biomasa wykorzystywana w transporcie powinna być ograniczona do surowców, które nie wywierają wpływu na użytkowanie gruntów w przypadkach, gdy można udowodnić poprawę wychwytywania związków węgla, wykorzystywanie biomasy dla innych zastosowań energetycznych należy uregulować w celu uniknięcia negatywnego wpływu na środowisko.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 3 – litera (b)

Tekst proponowany przez Komisję

(b) obszary wyznaczone do celów ochrony przyrody, chyba że przedstawiono dowody, że produkcja surowców nie narusza tych celów;

Poprawka

(b) obszary wyznaczone do celów ochrony przyrody, **w tym obszary wyznaczone do ochrony rzadkich lub zagrożonych ekosystemów lub gatunków uznanych na mocy umów międzynarodowych**, chyba że przedstawiono dowody, że produkcja surowców nie narusza tych celów;

Uzasadnienie

O ile biomasa wykorzystywana w transporcie powinna być ograniczona do surowców, które nie wywierają wpływu na użytkowanie gruntów w przypadkach, gdy można udowodnić poprawę wychwytywania związków węgla, wykorzystywanie biomasy dla innych zastosowań energetycznych należy uregulować w celu uniknięcia negatywnego wpływu na środowisko.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 4 – część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

4. **Biopaliwa i inne biopłyny uwzględnione** dla celów, o których mowa w ust. 1, nie **pochodzą** z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w węgiel, czyli terenów, które w **styczniu 2008** r. posiadały status określony w jednej z poniższych liter, ale już go nie posiadają:

Poprawka

4. **Energia z biomasy uwzględniona** dla celów, o których mowa w ust. 1, nie **pochodzi** z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w węgiel, czyli terenów, które w **listopadzie 2005** r. posiadały status określony w jednej z poniższych liter, ale już go nie posiadają:

Poprawka 74

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 4 – litera (b a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ba) sawanna i busz, czyli obszary porośnięte drzewami, krzewami i trawą, zasobne w węgiel,

Uzasadnienie

O ile biomasa wykorzystywana w transporcie powinna być ograniczona do surowców, które nie wywierają wpływu na użytkowanie gruntów w przypadkach, gdy można udowodnić poprawę wychwytywania związków węgla, wykorzystywanie biomasy dla innych zastosowań energetycznych należy uregulować w celu uniknięcia negatywnego wpływu na środowisko.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 - ustęp 4 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Przepisy niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli w czasie pozyskania surowców teren posiadał ten sam status, który posiadał w **styczniu 2008** r.

Poprawka

Przepisy niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli w czasie pozyskania surowców teren posiadał ten sam status, który posiadał w **listopadzie 2005** r.

Poprawka 76

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Niezależnie do tego, czy surowce zostały wytworzone wewnątrz czy też na zewnątrz Wspólnoty, biomase używaną do produkcji energii uwzględnia się do celów określonych w ust. 1 wyłącznie wtedy, gdy podjęte zostały skuteczne środki zapobiegające:

(a) zniszczeniu powierzchni i pogorszeniu jakości wód gruntowych poprzez wprowadzenie substancji zanieczyszczających i nadmiernych ilości składników odżywczych;

(b) nadmiernemu zużyciu wody na obszarach ubogich w wodę;

(c) zanieczyszczeniu powietrza;

(d) pogorszeniu jakości gleby.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Surowce rolne uprawiane we Wspólnocie i wykorzystywane do produkcji **biopaliw i innych biopłynów** uwzględnione do celów, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane zgodnie z wymogami i normami określonymi w załączniku III pkt A do rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003¹⁷ pod pozycją „Środowisko naturalne” oraz zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, określonymi zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

Poprawka

5. Surowce rolne uprawiane we Wspólnocie i wykorzystywane do produkcji **energii z biomasy** uwzględnione do celów, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane zgodnie z wymogami i normami określonymi w załączniku III pkt A do rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 pod pozycją „Środowisko naturalne” oraz zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, określonymi zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

Poprawka 78

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. Najpóźniej do dnia 31 grudnia **2010** r. Komisja przedłoży sprawozdanie na temat wymagań dotyczących systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do zastosowań biomasy do celów energetycznych, z wyjątkiem biopaliw i innych biopłynów. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołączone są wnioski do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do innych zastosowań biomasy do celów energetycznych.

Poprawka

7. Najpóźniej do dnia 31 grudnia **2009** r. Komisja przedłoży sprawozdanie na temat **wszelkich kolejnych** wymagań dotyczących systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do zastosowań biomasy do celów energetycznych, z wyjątkiem biopaliw i innych biopłynów. **Sprawozdanie uwzględnia obowiązujące uregulowania i normy oraz zasady trwałego gospodarowania zasobami leśnymi, a także trwające prace nad opracowywaniem norm w tej dziedzinie.** W stosownych przypadkach do sprawozdania dołączone są wnioski do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do innych

zastosowań biomasy do celów energetycznych.

Uzasadnienie

Ewentualne rozszerzenie kryteriów trwałego rozwoju na biomasę musi uwzględnić obowiązujące zasady i uregulowania dotyczące trwałego gospodarowania zasobami leśnymi oraz normy będące w opracowaniu.

Poprawka 79

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a. Biomasa produkowana do celów energetycznych nie będzie uwzględniana do celów, o których mowa w ust. 1, chyba że podmioty gospodarcze będą w stanie dowieść, że produkcja surowca spełnia następujące kryteria:

(a) przestrzeganie praw własności gruntów przysługujących społeczności lokalnej oraz ludności autochtonicznej w myśl konwencji, deklaracji i zaleceń ONZ tak, aby:

- możliwe będzie udowodnienie prawa do korzystania z gruntów;

- wykorzystywanie gruntów nie ogranicza uprawnień ustawowych, uprawnień zwyczajowych lub uprawnień tradycyjnych innych użytkowników, chyba że wyrazili oni dobrowolną, uprzednią i świadomą zgodę;

(b) przestrzeganie norm ochrony dziecka wypracowanych przez ONZ;

(c) zgodność z prawem krajowym dotyczącym bezpieczeństwa i higieny pracy, a także płac minimalnych;

d) zgodność z odpowiednimi konwencjami i zaleceniami Międzynarodowej Organizacji Pracy;

Stosowanie kryteriów wymienionych w niniejszym ustępie będzie weryfikowane zgodnie z postanowieniami art. 16 lub poprzez uczestnictwo w dobrowolnych międzynarodowych lub krajowych programach zaświadczających, że produkcja spełnia wymogi określone w tym ustępie. W przypadku drobnych producentów uznawane będą certyfikaty grupowe.

Poprawka 80

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 15 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a. Komisja Europejska powołuje panel niezależnych ekspertów, który opracowuje mechanizm właściwej oceny i rozwiązywania kwestii pośredniego wpływu bioenergii na zmiany użytkowania gruntów oraz pośredniego wpływu na niszczenie lasów naturalnych lub innych naturalnych ekosystemów, który to mechanizm będzie stosowany najpóźniej od dnia 31 grudnia 2010 r. Zasadnicze znaczenie ma uwzględnienie pośredniego wpływu.

Uzasadnienie

Zrównoważona produkcja nie powinna ograniczać się do trwałości środowiskowej. Dobrze udokumentowane problemy społeczne i przypadki naruszenia praw człowieka przez produkcję biopaliw pokazują, że normy społeczne powinny zostać włączone do kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biopaliw.

Poprawka 81

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 - ustęp 1 - część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. W przypadku gdy **biopaliwa i inne**

1. W przypadku gdy **energia z biomasy ma**

biopłyyny mają zostać *uwzględnione* dla celów, o których mowa w art. 15 ust. 1, państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju *środowiska* określonych w art. 15. W tym celu wymagają od podmiotów gospodarczych stosowania systemu bilansu masy przewidującego co następuje:

zostać *uwzględniona* dla celów, o których mowa w art. 15 ust. 1, państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 15. W tym celu wymagają od podmiotów gospodarczych stosowania systemu bilansu masy przewidującego co następuje:

Poprawka 82

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 – ustęp 1 – litera (a)

Tekst proponowany przez Komisję

(a) partie surowców lub biopaliw o różnych właściwościach zrównoważenia mogą być mieszane;

Poprawka

(a) partie surowców lub biopaliw o różnych właściwościach zrównoważenia mogą być mieszane, ***pod warunkiem, że wszystkie partie spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, określone w art. 15;***

Uzasadnienie

Wszystkie partie powinny spełniać kryteria, w przeciwnym przypadku bowiem istniałoby oczywiste ryzyko, że biopaliwa i biopłyyny o niskim wskaźniku emisji gazów cieplarnianych będą po prostu mieszane z biopaliwami i biopłynami o wysokim wskaźniku emisji, aby w ten sposób spełniać kryteria.

Poprawka 83

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 – ustęp 2 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W sprawozdaniu przedłożonym w 2009 r. Komisja przedstawi dalsze propozycje dotyczące systemu weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju, określonymi w art. 15, w odniesieniu do wszystkich postaci energii z biomasy.

Uzasadnienie

O ile proponuje się, aby rozszerzono kryteria z biopaliw na wszystkie zastosowania energii z biomasy, brakuje solidnych metod weryfikacji zgodności dla innych niż biopaliwa zastosowań energii z biomasy. A zatem Komisja w sprawozdaniu, które przedłoży w 2009 r. powinna zaproponować takie rozszerzenie.

Poprawka 84

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Komisja **może zdecydować, że** umowy dwustronne i wielostronne między Wspólnotą a krajami trzecimi **wykazują, że biopaliwa i inne biopłyny wytworzone z surowców uprawianych w tych krajach spełniają** kryteria zrównoważonego rozwoju środowiska, o których mowa w art. 15 ust. 3 **lub 4.**

Komisja może zdecydować, że dobrowolne międzynarodowe lub krajowe systemy określające normy dla wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane dla celów art. 15 ust. 2 lub wykazują, że partie **biopaliwa** spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju środowiska, o których mowa w art. 15 ust. 3 lub 4.

Komisja może zdecydować, że krajowe, wielonarodowe lub międzynarodowe systemy pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zawierają dokładne dane wymagane dla celów art. 15 ust. 2.

Poprawka

4. Komisja **zawiera** umowy dwustronne i wielostronne między Wspólnotą a krajami trzecimi **w celu zagwarantowania, że energia uzyskana z biomasy wytworzonej z surowców uprawianych w tych krajach spełnia** kryteria zrównoważonego rozwoju środowiska, o których mowa w art. 15 ust. 3, 4, 7a i 8. **Umowy te obejmują środki mające na celu zagwarantowanie udziału MSP.**

Komisja może zdecydować, że dobrowolne międzynarodowe lub krajowe systemy określające normy dla wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane dla celów art. 15 ust. 2 lub wykazują, że partie **energii uzyskanej z biomasy** spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju środowiska, o których mowa w art. 15 ust. 3 lub 4.

Komisja może zdecydować, że krajowe, wielonarodowe lub międzynarodowe systemy pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zawierają dokładne dane wymagane dla celów art. 15 ust. 2.

Uzasadnienie

Odnosi się do poprawki 33 złożonej przez Andersa Wijkmana, dodającej ust. 7a do art. 15 oraz poprawki złożonej przez A. Wijkmana, J. Bowisa i D. Corbey do art. 15 ust. 8 (nowy).

Poprawka 85

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Decyzje na mocy ust. 4 *przyjmuje* się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2. Są one ważne przez okres nie dłuższy niż 5 lat.

Poprawka

6. Decyzje na mocy ust. 4 *podejmuje* się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2. Są one ważne przez okres nie dłuższy niż 5 lat. ***Decyzje te mogą również zostać odwołane wcześniej, jeżeli istnieją dowody wskazujące, że normy zrównoważonego rozwoju są naruszane lub jeżeli systemy bądź umowy nie gwarantują odpowiedniego poziomu wiarygodności, przejrzystości i niezależnej regularnej i częstej kontroli.***

Uzasadnienie

Art. 16 ust. 6 mówi, że decyzje o włączeniu międzynarodowych umów i systemów nie będą ważne przez okres dłuższy niż 5 lat. Decyzje te powinny być także odwoływane wcześniej, jeżeli dowody wskazują, że umowy i systemy nie spełniają koniecznych kryteriów lub odpowiednich norm wiarygodności, przejrzystości i niezależnej kontroli.

Poprawka 86

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Wyliczenie wpływu ***biopaliw i innych biopłynów*** na emisję gazów cieplarnianych

Poprawka

Wyliczenie wpływu ***energii uzyskanej z biomasy*** na emisję gazów cieplarnianych

Uzasadnienie

Pośrednie zmiany w sposobie użytkowania gruntów oznaczają, że jeżeli są one uprawiane pod produkcję biopaliw, a nie pod produkcję żywności, w innym miejscu na świecie rośnie produkcja żywności, zastępująca utraconą produkcję, ze szkodą dla lasów tropikalnych lub innych terenów nierolniczych. Wywiera to negatywny wpływ na wyniki biopaliw w dziedzinie emisji gazów cieplarnianych, nieuwzględniane przez Komisję. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie współczynnika odejmującego wpływ pośrednich zmian w sposobie użytkowania gruntów od standardowych lub rzeczywistych wartości biopaliw w zakresie emisji gazów cieplarnianych. Współczynnik taki będzie zachętą do stosowania bardziej wydajnych upraw i

do bardziej wydajnego użytkowania gruntów.

Poprawka 87

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu **biopaliw i innych biopłynów** dla celów art. 15 ust. 2 oblicza się w następujący sposób:

Poprawka

1. Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu **energii uzyskanej z biomasy** dla celów art. 15 ust. 2 oblicza się w następujący sposób:

Uzasadnienie

Pośrednie zmiany w sposobie użytkowania gruntów oznaczają, że jeżeli są one uprawiane pod produkcję biopaliw, a nie pod produkcję żywności, w innym miejscu na świecie rośnie produkcja żywności, zastępująca utraconą produkcję, ze szkodą dla lasów tropikalnych lub innych terenów nierolniczych. Wywiera to negatywny wpływ na wyniki biopaliw w dziedzinie emisji gazów cieplarnianych, nieuwzględniane przez Komisję. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie współczynnika odejmującego wpływ pośrednich zmian w sposobie użytkowania gruntów od standardowych lub rzeczywistych wartości biopaliw w zakresie emisji gazów cieplarnianych. Współczynnik taki będzie zachętą do stosowania bardziej wydajnych upraw i do bardziej wydajnego użytkowania gruntów.

Poprawka 88

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – ustęp 1 – litera (a)

Tekst proponowany przez Komisję

(a) dla biopaliw których standardowa wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla danej ścieżki produkcji biopaliw została określona w załączniku VII część A lub B, poprzez zastosowanie tej standardowej wartości;

Poprawka

skreślona

Uzasadnienie

Należy preferować stosowanie wartości rzeczywistych. Stosowanie szczegółowych wartości standardowych jest możliwe w odniesieniu do niektórych etapów procesu produkcji.

Poprawka 89

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – ustęp 1 – litera (c a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ca) emisje spowodowane pośrednią zmianą sposobu użytkowania gruntów, określoną w załączniku VII część C, bierze się pod uwagę, chyba że produkcja oparta jest na surowcach, w tym odpadach, które nie wymagają wykorzystania ornych, trwałych gruntów uprawnych lub pastwisk.

Uzasadnienie

Wniosek Komisji nie obejmuje emisji związanych z pośrednią zmianą sposobu użytkowania gruntów. Niedawno przeprowadzone badania wskazują, że emisje te mogą być znaczne. Należy zatem wziąć je pod uwagę oprócz wartości standardowych oraz wszelkich obliczanych wartości.

Poprawka 90

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Najpóźniej do dnia 31 marca 2010 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające wykaz podmiotów na ich terytorium zaklasyfikowanych na poziomie NUTS 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, dla których typowy poziom emisji gazów cieplarnianych z uprawy surowców rolnych może być niższy lub równy poziomowi emisji określonego pod pozycją „uprawy” w załączniku VII część D do niniejszej dyrektywy, łącznie z opisem metody i danych wykorzystanych przy sporządzaniu wykazu. ***Zastosowana metoda uwzględnia charakterystykę gleby, klimat i spodziewany zbiór surowców.***

2. Najpóźniej do dnia 31 marca 2010 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające wykaz podmiotów na ich terytorium zaklasyfikowanych na poziomie NUTS 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, dla których typowy poziom emisji gazów cieplarnianych z uprawy surowców rolnych może być niższy lub równy poziomowi emisji określonego pod pozycją „uprawy” w załączniku VII część D do niniejszej dyrektywy, łącznie z opisem metody i danych wykorzystanych przy sporządzaniu wykazu.

Poprawka 91

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – ustęp 3 – część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

3. **Standardowe wartości dla biopaliw, określone w załączniku VII część A, oraz** szczegółowe wartości standardowe dla upraw, określone w załączniku VII część D w odniesieniu do **biopaliw i innych biopłynów, stosuje się** wyłącznie w przypadku upraw surowców:

Poprawka

3. Szczegółowe wartości standardowe dla upraw, określone w załączniku VII część D w odniesieniu do **paliw transportowych i płynnych wyprodukowanych z biomasy, można stosować** wyłącznie w przypadku upraw surowców:

Uzasadnienie

Preferowaną opcją muszą być wartości rzeczywiste. Szczegółowe wartości standardowe dla upraw należy stosować wyłącznie wówczas, gdy surowce pochodzą z państw trzecich oraz z nieużytków, obszarów brzeżnych i terenów zdegradowanych określonych w ust. 2.

Poprawka 92

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. **Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r. Komisja składa sprawozdanie dotyczące szacunkowych** wartości typowych i standardowych określonych w załączniku VII część **B i E**, ze szczególnym uwzględnieniem emisji pochodzących z **transportu i przetwarzania, oraz we właściwych przypadkach może zdecydować o korekcie tych** wartości. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3.

Poprawka

4. **Począwszy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy w odstępach trzyletnich Komisja dokonuje przeglądu** wartości typowych i standardowych określonych w załączniku VII, ze szczególnym uwzględnieniem emisji pochodzących z **uprawy. Jeżeli chodzi o wartości typowe i standardowe dla upraw Komisja przedstawia wartości odzwierciedlające warunki regionalne i klimatyczne. W procesie przeglądu należy zasięgać opinii producentów zarówno z państw trzecich jak i z państw członkowskich. Ponadto Komisja ocenia, a w razie konieczności proponuje, wartości typowe i standardowe dotyczące upraw uzyskane przy użyciu**

zrównoważonych metod rolnych i ekologicznych stosowanych w gospodarstwie rolnym. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3. Wartości emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, jak określono w załączniku VII część C, również podlegają przeglądowi co trzy lata w oparciu o najnowsze dowody naukowe i mogą zostać dostosowane do szczególnych wartości dotyczących użytkowania gruntów i/lub surowców.

Poprawka 93

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – ustęp 5 – litera (b)

Tekst proponowany przez Komisję

(b) we wszystkich innych przypadkach standardowe wartości *są konserwatywne w porównaniu z normalnymi procesami* produkcji.

Poprawka

(b) we wszystkich innych przypadkach standardowe wartości *stanowią percentyl 90% wartości dla procesów* produkcji.

Uzasadnienie

Wartości standardowe powinny być określone zgodnie z jednolitą zasadą oraz muszą być konserwatywne, tak aby nie przynosić korzyści najmniej wydajnym producentom.

Poprawka 94

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 - tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Przepisy szczegółowe dotyczące *biopaliw*

Poprawka

Przepisy szczegółowe dotyczące *wspierania wykorzystywania energii odnawialnej w transporcie*

Poprawka 95

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie zapewniają, by opinia publiczna została poinformowana o dostępności **biopaliw i innych odnawialnych paliw transportowych**. **Jeżeli** zawartość biopaliw w mieszankach pochodnych olejów mineralnych przekracza 10% objętościowo, państwa członkowskie wymagają, aby było to podane w punktach sprzedaży.

Poprawka

1. Państwa członkowskie zapewniają, by opinia publiczna została **szczegółowo** poinformowana o dostępności i **płynących dla środowiska korzyściach z wykorzystywania wszystkich poszczególnych źródeł energii odnawialnej w transporcie**. **W przypadku, gdy** zawartość biopaliw w mieszankach pochodnych olejów mineralnych przekracza 10% objętościowo, państwa członkowskie wymagają, aby było to podane w punktach sprzedaży.

Uzasadnienie

Należy udostępnić informacje dotyczące nie tylko biopaliw, ale wszystkich rodzajów energii odnawialnej wykorzystywanej w transporcie.

Poprawka 96

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Państwa członkowskie nazywają „benzyną EuroBio” i „olejem napędowym EuroBio” rodzaje benzyny i olejów napędowych, które pochodzą z hydrrafinacji olejów roślinnych i tłuszczy zwierzęcych lub z olejów pirolitycznych uzyskanych z dowolnej postaci biomasy i które pod względem chemicznym i pod względem wyników nie różnią się lub są lepsze od benzyny lub oleju napędowego uzyskanego z paliwa kopalnego, pod warunkiem, że udział biopaliw w całkowitej ilości paliwa wynosi co najmniej 50% i że użyty wodór nie jest uzyskany z paliwa kopalnego.

Uzasadnienie

Jak wszyscy wiemy w oparciu o doświadczenie wprowadzania benzyny bezołowiowej w latach 80-tych i 90-tych oraz z przeprowadzonych następnie przez spółki i detalistów paliwowych badań rynku, konsumenci prawidłowo i szybko odpowiadają na wprowadzenie „zielonych” paliw. Niniejszy ustęp ma na celu zapewnienie znacznego zwiększenia popytu konsumentów na najlepszą i najbardziej zrównoważoną z alternatyw do paliw kopalnych, jednocześnie uznając, że rozszerzenie przez producentów produkcji do w pełni „zielonego” standardu, w postaci domieszek w proporcji 50-100% paliw niekopalnych, będzie czasochłonne.

Poprawka 97

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1b. Państwa członkowskie nazywają „benzyną EuroBioblend” i „olejem napędowym EuroBioblend” każdą mieszankę benzyny i oleju napędowego, o których mowa w ust. 1a, w których proporcja biopaliwa w mieszance wynosi co najmniej 10%, ale jest mniejsza od 50%. Proporcja biopaliw stosowanych do celów niniejszego ustępu jest podniesiona zgodnie z proporcją określoną w art. 15 ust. 2.

Poprawka 98

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. oleju napędowego spełniającego wymogi specyfikacji określone w załączniku V na stacjach paliw posiadających więcej niż dwie pompy z olejem napędowym.

skreślony

Poprawka 99

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. oleju napędowego spełniającego wymogi specyfikacji określone w załączniku VI lub innego oleju napędowego o minimalnej zawartości biopaliwa wynoszącej 5% objętościowo na stacjach paliw posiadających więcej niż dwie pompy z olejem napędowym.

skreślony

Poprawka 100

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Państwa członkowskie podejmują działania gwarantujące wystarczające możliwości zasilania pojazdów o zerowej emisji zanieczyszczeń.

Uzasadnienie

Brak infrastruktury często uniemożliwia przebicie się obiecującym technologiom. Brak możliwości zasilania pojazdów elektrycznych lub wodorowych jest powodem, który powstrzymuje konsumentów od ich kupna.

Poprawka 101

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Dla celów wykazania spełnienia krajowych obowiązków stosowania energii ze źródeł odnawialnych nałożonych na

skreślony

operatorów, wkład biopaliw wytworzonych z odpadów, pozostałości, niespożywczego materiału celulozowego oraz materiału lignocelulozowego uznaje się za dwukrotnie większy od wkładu innych biopaliw.

Poprawka 102

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 18 – ustęp 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Wszelkie wsparcie, w tym zachęty finansowe, wprowadzone przez państwa członkowskie w odniesieniu do produkcji na szeroką skalę i wykorzystania/zużycia energii odnawialnej w transporcie, jest proporcjonalne do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Badania i rozwój w dziedzinie energii odnawialnej w transporcie, a także rozwój trwałych systemów transportu są silnie wspierane zarówno na szczeblu państwa członkowskiego jak i na szczeblu wspólnotowym i mogą otrzymać dodatkowe wsparcie.

Uzasadnienie

W celu zapewnienia zachęt dla najlepszych alternatyw dla energii odnawialnej w transporcie (w tym także energii elektrycznej i wodorowej) ewentualne systemy wsparcia w państwach członkowskich, w tym dotacje, powinny być proporcjonalne do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Poprawka 103

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 19 – ustęp 2 – litera (b)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(b) wdrożenie i działanie systemów wsparcia i innych środków mających na celu promowanie wykorzystania energii ze

(b) wdrożenie i działanie systemów wsparcia i innych środków mających na celu promowanie wykorzystania energii ze

źródeł odnawialnych oraz wszelkie zmiany tych środków względem środków określonych w krajowym planie działania danego państwa członkowskiego.

źródeł odnawialnych, **zwłaszcza środków informowania obywateli o dostępności energii odnawialnej**, oraz wszelkie zmiany tych środków względem środków określonych w krajowym planie działania danego państwa członkowskiego.

Poprawka 104

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 19 – ustęp 1 – litera (k)

Tekst proponowany przez Komisję

(k) szacunkową wartość netto ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych.

Poprawka

(k) szacunkową wartość netto ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych, **w tym wpływ na zasoby węgla związany z bezpośrednią lub pośrednią zmianą sposobu użytkowania gruntów.**

Poprawka 105

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 19 - ustęp 3 - część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

3. W pierwszym sprawozdaniu państwa członkowskie określają, czy zamierzają:

Poprawka

3. W pierwszym sprawozdaniu państwa członkowskie określają, czy, **a jeśli tak to kiedy**, zamierzają:

Poprawka 106

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Komisja prowadzi dialog oraz dokonuje wymiany informacji z krajami trzecimi oraz organizacjami producentów i konsumentów biopaliw w odniesieniu do ogólnego wdrażania środków niniejszej

Poprawka

2. Komisja prowadzi dialog oraz dokonuje wymiany informacji z krajami trzecimi, **organizacjami pozarządowymi o charakterze ekologicznym i społecznym** oraz organizacjami producentów i

dyrektywy dotyczących **biopaliw i innych biopłynów**.

konsumentów biopaliw w odniesieniu do ogólnego wdrażania środków niniejszej dyrektywy dotyczących **biomasy do wytwarzania energii**.

Poprawka 107

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp 5 – litera (a)

Tekst proponowany przez Komisję

(a) stosunkowych korzyści dla środowiska i kosztów różnych biopaliw, wpływu na nie polityki importowej Wspólnoty, wpływu na *bezpieczeństwo* dostaw oraz sposobów uzyskania zrównoważonego podejścia do produkcji krajowej i importu;

Poprawka

(a) stosunkowych korzyści dla środowiska, **społeczeństwa** i kosztów różnych biopaliw, wpływu na nie polityki importowej Wspólnoty, wpływu na *zabezpieczenie* dostaw oraz sposobów uzyskania zrównoważonego podejścia do produkcji krajowej i importu;

Poprawka 108

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 - ustęp 5 – litera (c)

Tekst proponowany przez Komisję

(c) wpływu unijnej polityki w **zakresie biopaliw na dostępność środków spożywczych w krajach eksportu, dostępności cenowej tych środków spożywczych w krajach** rozwijających się oraz szerszych kwestii związanych z rozwojem; oraz

Poprawka

(c) wpływu unijnej polityki **dotyczącej energii z biomasy na zagwarantowanie dostaw żywności** w krajach rozwijających się, **w tym potencjalnego wpływu na kraje o niskim dochodzie i deficycie żywności oraz kraje najslabiej rozwinięte oraz na dostępność i dostęp do żywności w krajach eksportujących oraz** szerszych kwestii związanych z rozwojem; oraz

Poprawka 109

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp 5 – litera (c a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ca) wpływu polityki UE w zakresie

biopaliw na bezpośrednie i pośrednie zmiany w użytkowaniu gruntów oraz na związane z nimi szacunkowe emisje związków węgla, oraz

Poprawka 110

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp 5 – litera (d)

Tekst proponowany przez Komisję

(d) wpływu zwiększonego popytu na biomasę na sektory wykorzystujące biomasę.

Poprawka

(d) wpływu polityki UE w zakresie biopaliw na spory o ziemię i przemieszczenia ludności w krajach eksportujących.

Uzasadnienie

W prowadzonym monitoringu Komisja całkowicie pomija skutki społeczne. Ponadto istotne jest, aby rozważając wpływ na zabezpieczenie dostaw żywności, dokonać rozróżnienia między skutkami w krajach produkujących biopaliwa na eksport do UE, a państwami trzecimi, które mogą ponieść konsekwencje za sprawą inflacji dotykającej światowe ceny towarów.

Poprawka 111

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp 5 – litera (d a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

(da) dostępności biopaliw wytworzonych z odpadów, pozostałości, alg, niespożywczego materiału celulozowego i materiału lignocelulozowego oraz badań nad nimi, a także problemów w zakresie trwałego rozwoju związanych ze stosowaniem tych biopaliw, przy uwzględnieniu hierarchii odpadów.

Poprawka

Uzasadnienie

Może okazać się, że biopaliwa drugiej generacji sprawiają problemy pod względem gwarancji ich trwałości. Wiele z nich zalicza się do gatunków inwazyjnych lub wymagają dużych ilości wody. Biopaliwa z odpadów również mogą być problematyczne pod względem gwarancji ich trwałości, tj. powodować dalszą degradację gleb, jako że często poprzez

odpady odprowadza się do gleby substancje odżywcze i węgiel. Za naczelną zasadę należy tu przyjąć hierarchię odpadów, w której na pierwszym miejscu stawia się powtórne wykorzystywanie i recykling, a nie wykorzystywanie do celów energetycznych. W chwili obecnej technologia wytwarzania biopaliw z odpadów jest bardzo ograniczona, zatem jest czas na wyjaśnienie, które odpady i pozostałości mogą być brane pod uwagę i jakie środki zapewnią trwałą zbiórkę tych materiałów.

Poprawka 112

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp 5 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

W *właściwych przypadkach* Komisja proponuje działania korygujące.

Poprawka

W przypadku wystąpienia jakichkolwiek negatywnych skutków Komisja proponuje działania korygujące ***w celu dostosowania celu w zakresie biomasy określonego w art. 3. Komisja natychmiast zawiesza ten cel, w przypadku gdy cel UE w zakresie biopaliw wywiera szkodliwy wpływ, jak określono w lit. c). Po konsultacji z FAO Komisja publikuje komunikat określający konkretne warunki, na których cel zostaje zawieszony.***

Uzasadnienie

Powinno być jasne, że produkcja żywności ma pierwszeństwo przed produkcją biopaliw.

Poprawka 113

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik 1 – litera B – tytuł i część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

B. ***Orientacyjny*** kurs

Orientacyjny kurs, o którym mowa w art. 3 ust. 2, odpowiada następującemu udziałowi energii ze źródeł odnawialnych:

Poprawka

B. Kurs ***w zakresie obowiązkowych celów okresowych***

Kurs w zakresie obowiązkowych celów okresowych, o którym mowa w art. 3 ust. 2, odpowiada następującemu udziałowi energii ze źródeł odnawialnych:

Uzasadnienie

Aby zagwarantować realizację ogólnych celów WE i państw członkowskich na rok 2020 niezbędne jest również wprowadzenie obowiązkowych celów okresowych. Kurs proponowany w niniejszym załączniku 1B rozpoczyna się bardzo nisko i pozostawia najwyższy poziom użycia energii ze źródeł odnawialnych na ostatnie lata przed 2020 r. Niespełnienie tych założeń sprawi, że osiągnięcie przez państwa członkowskie celu na rok 2020 będzie bardzo utrudnione. W tym sensie należy uważać ten kurs za absolutnie konieczne minimum.

Poprawka 114

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik III - rząd 8

Tekst proponowany przez Komisję

Biodiesel (eter metylowy produkowany z oleju roślinnego lub zwierzęcego, jakości oleju napędowego, do stosowania jako biopaliwo)

Poprawka

FAME (eter metylowy produkowany z oleju roślinnego lub zwierzęcego, jakości oleju napędowego, do stosowania jako biopaliwo)

Uzasadnienie

Estry metylowe kwasów tłuszczowych (Fatty Acid Methyl Ester - FAME) są tylko jedną z postaci „biodiesla” i nie powinny służyć wykluczeniu wszystkich innych postaci do celów prawodawstwa UE.

Poprawka 115

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik III - rząd 10

Tekst proponowany przez Komisję

Hydrorafinowany olej roślinny (olej roślinny **poddany** termochemicznej obróbce wodorem)

Poprawka

Hydrorafinowany olej roślinny **i tłuszcze zwierzęce** (olej roślinny **i tłuszcze zwierzęce poddane** termochemicznej obróbce wodorem)

Uzasadnienie

„Zielone benzyny” i „zielone oleje napędowe” do celów art. 18 mogą być wytwarzane w wyniku wielu procesów, w tym obróbki wodorem (w poprawce: hydrorafinowanych) olei zwierzęcych i roślinnych, obróbki biomasy za pomocą technologii Fischer-Tropsch oraz rafinacji oleju pirolitycznego z biomasy.

Poprawka 116

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik III - rząd 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Benzyna

Benzyna z *paliw kopalnych*

Uzasadnienie

Należy wyraźnie wskazać źródło tej benzyny.

Poprawka 117

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik III - rząd 14

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Olej napędowy

Olej napędowy z *paliw kopalnych*

Uzasadnienie

Należy wyraźnie wskazać źródło tego diesla.

Poprawka 118

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik III - rząd 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Ciężki olej opałowy z paliw kopalnych

Poprawka 119

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik IV – część wprowadzająca

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Kryteria, o których mowa w art. 13 ust. 3,
są następujące:

Kryteria, o których mowa w art. 13 ust. 3
stosuje się wyłącznie dla systemów

certyfikacji:

Uzasadnienie

Certyfikacja instalatorów określona w załączniku IV wymagana jest tylko wtedy, jeśli w państwach członkowskich nie istnieją niezawodne systemy kwalifikacji zawodowych. Z punktu widzenia przedsiębiorców dodatkowy obowiązkowy system certyfikacji, obok rozbudowanego pod względem merytorycznym i czasochłonnego szkolenia zawodowego, byłby jedynie przyczyną niepotrzebnych dodatkowych utrudnień biurokratycznych. O ile wymagane będą dodatkowe szkolenia i kursy utrwalające, można je będzie zorganizować w ramach dobrowolnego doskonalenia na rynku.

Poprawka 120

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik V**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik V skreślony

Uzasadnienie

Standardy te powinny zostać określone przez CEN.

Poprawka 121

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik VI**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik VI skreślony

Uzasadnienie

Standardy te powinny zostać określone przez CEN.

Poprawka 122

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik VII – część A**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik VII część A skreślona

Uzasadnienie

Wyliczenia dotyczące gazów cieplarnianych należy oprzeć na wartościach rzeczywistych, tak aby skierować innowacje na najlepsze osiągnięcia w dziedzinie emisji gazów cieplarnianych. W pewnych warunkach dla poszczególnych etapów można stosować wartości szczegółowe.

Poprawka 123

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik VII – część B**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Załącznik VII część B skreślona

Uzasadnienie

Zwłaszcza w przypadku nowej generacji paliw płynnych wyprodukowanych z biomasy wyliczenia dotyczące gazów cieplarnianych muszą być oparte na wartościach rzeczywistych, tak aby skierować innowacje na najlepsze osiągnięcia w dziedzinie emisji gazów cieplarnianych. Określenie w dyrektywie wartości standardowych dla produktów, które nie są dostępne w handlu, budzi wątpliwości, bowiem nagradzałoby tylko gorsze osiągnięcia i mogłoby wprowadzić w błąd konsumentów i doprowadzić do skierowania polityki na niewłaściwe tory.

Poprawka 124

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik VII – część C – ustęp 1 – akapit pierwszy**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną produkcją i stosowaniem paliw transportowych, biopaliw i innych biopłynów oblicza się w następujący sposób:

$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$,
gdzie

1. Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną produkcją i stosowaniem paliw transportowych, biopaliw i innych biopłynów oblicza się w następujący sposób:

$E = e_{ec} + e_l + e_{iluc} + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccu} - e_{ee}$ gdzie

E = całkowita emisja spowodowana stosowaniem paliwa;
 e_{cc} = emisja spowodowana wydobyciem lub uprawą surowców;
 e_l = emisja w ujęciu rocznym spowodowana zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów;

e_p = emisja spowodowana procesami technologicznymi;
 e_{td} = emisja spowodowana transportem i dystrybucją;
 e_u = emisja spowodowana stosowanym paliwem;

e_{ccs} = ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego **sekwestracji**;

e_{ccr} = ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego **zastępowaniu**; oraz

e_{ee} = ograniczenie emisji dzięki zwiększonej produkcji energii elektrycznej w wyniku kogeneracji.

E = całkowita emisja spowodowana stosowaniem paliwa;
 e_{cc} = emisja spowodowana wydobyciem lub uprawą surowców;
 e_l = emisja w ujęciu rocznym spowodowana zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów;

e_{iluc} = emisja w ujęciu rocznym spowodowana zmianami w zapasach węgla wynikającymi z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów;

e_p = emisja spowodowana procesami technologicznymi;
 e_{td} = emisja spowodowana transportem i dystrybucją;
 e_u = emisja spowodowana stosowanym paliwem;

e_{sca} = ograniczenia emisji z akumulacji węgla w glebie poprzez poprawę zarządzania rolniczego;

e_{ccs} = ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego **składowanie w głębokich strukturach geologicznych**;

e_{ccu} = ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego **wykorzystaniu**; oraz

e_{ee} = ograniczenie emisji dzięki zwiększonej produkcji energii elektrycznej w wyniku kogeneracji.

Poprawka 125

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII - część C - ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. Emisję w ujęciu rocznym spowodowaną zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów, el.,

Poprawka

7. Emisję w ujęciu rocznym spowodowaną zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów, el.,

oblicza się równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_1 = (CSR - CSA) \times MW_{CO_2} / MW_C \times 1/20 \times 1/P,$$

gdzie

e_1 = emisja w ujęciu rocznym gazów cieplarnianych spowodowana zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów (mierzona jako masa równoważnika CO₂ na jednostkę energii wytworzonej z **biopaliwa**);

CS_R = zapas węgla na jednostkę powierzchni związany z przeznaczeniem gruntów odniesienia (mierzony jako masa węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca **zarówno glebę jak i roślinność**). Przeznaczenie gruntów odniesienia oznacza przeznaczenie gruntów w styczniu 2008 r. **lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, jeśli data ta jest późniejsza**;

CS_A = zapas węgla na jednostkę powierzchni związany z rzeczywistym przeznaczeniem gruntów (mierzony jako masa węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca **zarówno glebę jak i roślinność**).

MW_{CO_2} = masa cząsteczkowa CO₂ = 44.010 g/mol;

MW_C = masa cząsteczkowa węgla = 44.010 g/mol; oraz

P = wydajność upraw (mierzona ilością

oblicza się równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times MW_{CO_2} / MW_C \times 1/20 \times 1/P,$$

gdzie

e_1 = emisja w ujęciu rocznym gazów cieplarnianych spowodowana zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów (mierzona jako masa równoważnika CO₂ na jednostkę energii wytworzonej z **paliwa transportowego produkowanego z biomasy**);

CS_R = zapas węgla na jednostkę powierzchni związany z przeznaczeniem gruntów odniesienia (mierzony jako masa węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca **biomasę na powierzchni lub pod powierzchnią ziemi, ściółkę, gleby, posusz i produkty ze ściętego drewna, zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi sporządzania krajowych wykazów emisji gazów cieplarnianych – tom 4**). Przeznaczenie gruntów odniesienia oznacza przeznaczenie gruntów w styczniu 2008 r.

CS_A = zapas węgla na jednostkę powierzchni związany z rzeczywistym przeznaczeniem gruntów **odniesienia** (mierzony jako masa węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca **biomasę na powierzchni lub pod powierzchnią ziemi, ściółkę, gleby, posusz i produkty ze ściętego drewna, zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi sporządzania krajowych wykazów emisji gazów cieplarnianych, tom 4**);

MW_{CO_2} = masa cząsteczkowa CO₂ = 44.010 g/mol;

MW_C = masa cząsteczkowa węgla = 44.010 g/mol; oraz

P = wydajność upraw (mierzona ilością

energii wytwarzanej przez **biopaliwo lub inny biopłyn** na jednostkę powierzchni w jednym roku).

energii wytwarzanej przez **paliwa transportowe i inne paliwa płynne produkowane z biomasy** na jednostkę powierzchni w jednym roku).

W warunkach, w których znaczna część wymiany węgla pomiędzy glebą a atmosferą ma postać CH_4 należy to uwzględnić poprzez zmianę obliczenia dla tej części wymiany. W tym celu masę cząsteczkową CO_2 należy zastąpić masą cząsteczkową CH_4 (MW_{CH_4}) i pomnożyć przez CO_2 równoważny CH_4 określony w ust. 5 (MW_{CH_4} = masa cząsteczkowa metanu = 16,043 g/mol).

Uzasadnienie

Metan jest bardzo silnym gazem cieplarnianym, 23 razy silniejszym niż CO_2 . W przypadku, gdy emisje metanu odpowiadają znacznej części całkowitych emisji gazów cieplarnianych spowodowanych przez zmianę sposobu użytkowania gruntów, należy uwzględnić te emisje.

Nie ma powodu, aby ponownie wymyślać proch. Wytyczne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z 2006 r. dotyczące sposobu składania sprawozdań o emisjach gazów cieplarnianych podają wartości dla zapasu węgla na jednostkę powierzchni. Są one stosowane przez państwa członkowskie w ramach Ramowej konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

Poprawka 126

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII - część C - ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

8. Dla celów ust. 7 można zastosować **następujące** wartości zarówno dla CS_R i C :

Tabela **użytkowanie gruntów**

Wartości CS_R i CS_A można zastąpić wartościami rzeczywistymi.

Poprawka

8. Dla celów ust. 7 można zastosować wartości **przedstawione przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmian Klimatycznych (Intergovernmental Panel on Climate Change - IPCC) w wytycznych dotyczących sporządzania krajowych inwentaryzacji gazów cieplarnianych** zarówno dla CS_R i CS_A

Tabela **skreślona**

Wartości CS_R i CS_A można zastąpić wartościami rzeczywistymi.

Następujące wartości można zastosować do obliczenia P:

Tabela

Wartości te można zastąpić wartościami rzeczywistymi.

skreślone

Tabela *skreślona*

W przypadku P stosuje się wartości rzeczywiste.

Uzasadnienie

W odniesieniu do emisji ze zmiany przeznaczenia gruntów proponuje się zastosowanie ulepszonej metody. IPCC już w 1996 r. przedstawił dla zmian przeznaczenia gruntów szczegółową i elastyczną w zastosowaniu metodę uaktualnioną w 2006 r., która już jest stosowana przy sporządzaniu sprawozdań na mocy protokołu z Kioto. Stosowanie tej metody do obliczania emisji z wykorzystania gruntów stanowiłoby znaczne ulepszenie metodologii. Wiele argumentów przemawia za wykorzystaniem metody IPCC. Zapewnia ona większą elastyczność i prawdopodobnie zostanie zatwierdzona, ponieważ wiele krajów na świecie już ją stosuje.

Poprawka 127

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik VII – część C – ustęp 8 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8a. Emisje spowodowane pośrednią zmianą sposobu użytkowania gruntów, e_{iluc} mają wartość zerową w przypadku, gdy produkcja paliw transportowych z biomasy jest oparta na surowcach, w tym odpadach, które nie wymagają wykorzystania ornych lub trwałych gruntów uprawnych lub pastwisk. We wszystkich innych przypadkach e_{iluc} ma wartość 10g CO₂/MJ.

Poprawka 128

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik VII - część C - ustęp 9 – akapit pierwszy**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9. Emisja spowodowana procesami technologicznymi, e_p , obejmuje emisje spowodowane samymi procesami

9. Emisja spowodowana procesami technologicznymi, e_p , obejmuje emisje spowodowane samymi procesami

technologicznymi, odpadami i wyciekami, oraz produkcją chemikaliów lub produktów stosowanych w procesach technologicznych.

technologicznymi, odpadami i wyciekami, oraz produkcją chemikaliów lub produktów stosowanych w procesach technologicznych, **jednak nie obejmuje emisji będących wynikiem spalania resztek poźniwnych.**

Poprawka 129

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII – część C – ustęp 10

Tekst proponowany przez Komisję

10. Emisja spowodowana transportem i dystrybucją, e_{td} , obejmuje emisje spowodowane transportem i magazynowaniem surowców oraz półfabrykatów, a także magazynowaniem i dystrybucją wyrobów gotowych.

Poprawka

10. Emisja spowodowana transportem i dystrybucją, e_{td} , obejmuje emisje spowodowane transportem i magazynowaniem surowców oraz półfabrykatów, a także magazynowaniem i dystrybucją wyrobów gotowych. **Emisja spowodowana transportem i dystrybucją do uwzględnienia w pkt. 6 nie jest objęta pkt. 10.**

Uzasadnienie

Emisja spowodowana transportem i dystrybucją obejmuje emisje wynikające z transportu i magazynowania surowców. Definicja taka nie pozwala na jasne odróżnienie tego rodzaju emisji od emisji będących rezultatem wydobywania lub uprawy surowców, o których mowa w pkt 6. Emisje będące rezultatem uprawy surowców rolnych powinny być uwzględniane wyłącznie na tym etapie w celu uniknięcia sytuacji, w której liczy się je dwa razy.

Poprawka 130

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII - część C - ustęp 12

Tekst proponowany przez Komisję

12. Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego sekwestracji, e_{ccs} , odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto poprzez wychwytywanie i sekwestrację emitowanego CO₂ bezpośrednio z wydobyciem, transportem,

Poprawka

12. Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego sekwestracji, e_{ccs} , **które nie zostało uwzględnione już w e_p** , odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto poprzez wychwytywanie i sekwestrację emitowanego CO₂ bezpośrednio

przetworzeniem i dystrybucją paliwa.

związanego z wydobyciem, transportem, przetworzeniem i dystrybucją paliwa.

Poprawka 131

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII - część C - ustęp 13

Tekst proponowany przez Komisję

13. Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego **zastępowaniu**, e_{ccr} odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto poprzez wychwytywanie CO₂, w którym węgiel pochodzi z biomasy i jest stosowany w celu zastąpienia CO₂ pochodzenia kopalnego, **stosowanego** w produktach handlowych i w usługach.

Poprawka

13. Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego **wykorzystaniu**, e_{ccw} odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto poprzez wychwytywanie CO₂, w którym węgiel pochodzi z biomasy i jest stosowany w celu zastąpienia CO₂ pochodzenia kopalnego **lub paliw kopalnych, stosowanych** w produktach handlowych i w usługach.

Uzasadnienie

Wychwycony CO₂ może zastąpić CO₂ pochodzący ze źródeł kopalnych, ale może być on także częścią zastąpienia paliw kopalnych, jeśli jest wykorzystywany na przykład w produkcji biopaliwa z alg.

Poprawka 132

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII - część C - ustęp 14

Tekst proponowany przez Komisję

14. Ograniczenie emisji dzięki zwiększonej produkcji energii elektrycznej w wyniku kogeneracji, e_{ee} , **uwzględnia się w odniesieniu do nadwyżki energii elektrycznej produkowanej w ramach systemów produkcji paliwa stosujących kogenerację**, za wyjątkiem przypadków, gdy paliwo stosowane w kogeneracji jest produktem ubocznym **innym niż resztki poźniwne. W obliczeniach nadwyżki energii elektrycznej przyjmuje się, że wielkość jednostki kogeneracyjnej**

Poprawka

14. Ograniczenie emisji dzięki zwiększonej produkcji energii elektrycznej w wyniku kogeneracji, e_{ee} , **jeśli zaspokaja zapotrzebowanie na użyteczne ciepło w procesach** produkcji paliwa, **i energię elektryczną generowaną przez ciepło uzyskane z odpadów w procesie produkcji paliwa uwzględnia się**, za wyjątkiem przypadków, gdy paliwo stosowane w kogeneracji jest produktem ubocznym paliwa **transportowego w procesie produkcji biomasy**. Ograniczenie emisji

odpowiada minimum niezbędnemu, aby jednostka kogeneracyjna mogła dostarczać ciepło potrzebne do produkcji paliwa. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych związane z nadwyżką energii elektrycznej uznaje się za równe ilości gazów cieplarnianych, które zostałyby wyemitowane, gdyby w elektrowni stosującej to samo paliwo wyprodukowano taką samą ilość energii elektrycznej jak w jednostce kogeneracyjnej.

gazów cieplarnianych związane z nadwyżką energii elektrycznej uznaje się za równe ilości gazów cieplarnianych, które zostałyby wyemitowane ***przez średnie konkretne emisje w UE pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej w odniesieniu do energii produkowanej we Wspólnocie oraz średnie emisje pochodzące z produkcji energii elektrycznej w kraju, gdzie energia elektryczna jest produkowana, w odniesieniu do energii elektrycznej produkowanej w państwach nienależących do UE.***

Uzasadnienie

Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych związane z nadwyżką energii elektrycznej powinny być uwzględniane jako emisje średnie, ewentualnie obliczane przy wykorzystaniu podejścia skrajnego. W przeciwnym przypadku, jak we wniosku Komisji, omawiana dyrektywa faworyzowałaby elektrownie wykorzystujące paliwa kopalne na niekorzyść elektrowni wykorzystujących biomasę, ponieważ te pierwsze otrzymują znaczne środki finansowe na stosowanie wysoko wydajnej kogeneracji, zaś te drugie nie. W zamian za to należy wynagradzać wykorzystanie źródeł energii emitujących mniej gazów cieplarnianych.

Poprawka 133

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII - część C - ustęp 15

Tekst proponowany przez Komisję

15. Jeśli w procesie produkcji paliwa równocześnie powstaje paliwo, dla którego oblicza się emisje, oraz jeden lub więcej produktów („produkty uboczne”), emisję gazów cieplarnianych dzieli się pomiędzy paliwo lub jego produkt pośredni i produkty uboczne proporcjonalnie do ich zawartości energetycznej (określonej na podstawie wartości opałowej dolnej w przypadku produktów ubocznych innych niż energia elektryczna).

Poprawka

15. Jeśli w procesie produkcji paliwa równocześnie powstaje paliwo, dla którego oblicza się emisje, oraz jeden lub więcej *innych* produktów („produkty uboczne”), emisję gazów cieplarnianych dzieli się pomiędzy paliwo lub jego produkt pośredni i produkty uboczne proporcjonalnie do ich zawartości energetycznej (określonej na podstawie wartości opałowej dolnej w przypadku produktów ubocznych innych niż energia elektryczna, ***ogrzewanie lub chłodzenie***).

Do dnia 1 stycznia 2010 r. Komisja dokona oceny, czy właściwe jest stosowanie metod substytucji do celów ustępu pierwszego. W oparciu o wyniki tej oceny Komisja może zaproponować konieczne zmiany.

Uzasadnienie

Ograniczenia emisji z produktów ubocznych mogą być obliczane przy zastosowaniu metody opartej na energii zaproponowanej we wniosku Komisji. Jednakże produkty uboczne mogą odgrywać istotną rolę w innym procesie i mogą doprowadzić do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w tym procesie, niekoniecznie posiadając wysoką „wartość opalową dolną”. Poprawka wzywa Komisję do dokonania oceny, czy metoda oparta na energii może być zamieniona na bardziej złożone podejście substytucyjne, które może dokładniej odzwierciedlać rzeczywiste ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Poprawka 134

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII – część C – ustęp 16

Tekst proponowany przez Komisję

16. W obliczeniach, o których mowa w ust. 15, emisje do podziału to $e_{cc} + e_l$, + te części e_p , e_{td} i e_{ee} , które występują do tej fazy produkcji, i w jej trakcie, w której powstaje produkt uboczny. Jeśli w odniesieniu do tych produktów ubocznych jakiegokolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji.

W przypadku biopaliw i innych biopłynów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres ust. 14, za wyjątkiem resztek poźniwnych, w tym słomy, wytlók, plew, kolb i łupin orzechów. W **obliczeniach** produkty uboczne **mające negatywną zawartość energetyczną uznaje się za posiadające zerową zawartość energetyczną.**

Poprawka

16. W obliczeniach, o których mowa w ust. 15, emisje do podziału to $e_{cc} + e_l$, + te części e_p , e_{td} i e_{ee} , które występują do tej fazy produkcji, i w jej trakcie, w której powstaje produkt uboczny. Jeśli w odniesieniu do tych produktów ubocznych jakiegokolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji.

W przypadku biopaliw i innych biopłynów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres ust. 14, za wyjątkiem resztek poźniwnych, w tym słomy, wytlók, plew, kolb i łupin orzechów. W **przypadku, gdy** produkty uboczne **procesu produkcji biopaliw mają wysoką zawartość białka, do celów obliczeniowych metoda alokacji masy w**

oparciu o zawartość masy suchej jest stosowana proporcjonalnie do tych produktów ubocznych.

Odpady, resztki poźniwne, w tym słoma, wytloki plewy, kolby i łupiny orzechów, oraz resztki powstałe w łańcuchach technologicznych, innych niż łańcuchy technologiczne *stosujące* biopaliwa, ***niedające możliwości ich wykorzystania w celach spożywczych lub paszowych, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zbiórki.***

W przypadku paliw produkowanych w rafineriach, jednostką analityczną dla celów obliczeniowych, o których mowa w ust. 15, jest rafineria.

Odpady, resztki poźniwne, w tym słoma, wytloki, plewy, kolby i łupiny orzechów, oraz resztki powstałe w łańcuchach technologicznych, innych niż łańcuchy technologiczne *przetwarzające* biopaliwa, ***wprowadzone do gleby są uwzględniane proporcjonalnie do ograniczeń emisji gazów cieplarnianych, które nastąpią w wyniku zmniejszenia ilości nawozów mineralnych zastosowanych do kolejnych upraw.***

W przypadku paliw produkowanych w rafineriach, jednostką analityczną dla celów obliczeniowych, o których mowa w ust. 15, jest rafineria.

Pojęcie „produkt uboczny” musi być określone w zależności od procesu produkcyjnego biopaliwa. Przez „produkt uboczny” rozumie się każdy produkt będący rezultatem ekstrakcji składników surowca koniecznych do produkcji biopaliwa.

Uzasadnienie

Komisja uważa, że emisje gazów cieplarnianych z biopaliw produkowanych w oparciu o odpady lub resztki poźniwne są także równe zeru. Tymczasem jeżeli surowce takie jak słoma są produkowane, żeby stanowić surowiec do produkcji biopaliw, nie jest właściwe klasyfikowanie ich jako resztki poźniwne. Należy zastosować metodę alokacji energii w celu rozłożenia na słomę i ziarno emisji będących rezultatem produkcji rolnej. Zaproponowana przez Komisję definicja pojęcia „produkt uboczny” nie jest jasna.

Poprawka 135

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII – część C – ustęp 16 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

W przypadku biopaliw i innych biopłynów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres

Poprawka

W przypadku biopaliw i innych biopłynów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres

ust. 14, za wyjątkiem resztek poźniwnych, w tym słomy, wyłok, plew, kolb i łupin orzechów. **W obliczeniach produkty uboczne mające negatywną zawartość energetyczną uznaje się za posiadające zerową zawartość energetyczną.**

ust. 14, za wyjątkiem resztek poźniwnych, w tym słomy, wyłok, plew, kolb i łupin orzechów, **chyba że z takich resztek poźniwnych pozyskuje się biopaliwa.**

Uzasadnienie

Planowane wykluczenie resztek poźniwnych z alokacji dotyczącej produktów ubocznych lub przypisanie im zerowej emisji gazów cieplarnianych wydaje się metodologicznie poprawne pod warunkiem, że pozostaną one w systemie, np. poprzez zaoranie.

Jeżeli jednak produkty takie jak słoma pozyskiwane są jako surowce do produkcji biopaliw, nie jest właściwe zaliczanie ich do resztek poźniwnych. W takim przypadku słoma i ziarno, jako surowce do produkcji biopaliw, powinny być umieszczone w dwóch osobnych kategoriach.

Poprawka 136

Wniosek dotyczący dyrektywy Załącznik VII – część C – ustęp 17 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

17. Jeśli chodzi o **biopaliwa**, w obliczeniach, o których mowa w ust. 4, wartość odpowiednika kopalnego (E_F) to najnowsza, dostępna wartość średnich emisji pochodzących z benzyny i oleju napędowego wykorzystanych na terytorium Wspólnoty, podana na mocy [dyrektywy 98/70/WE]. **W przypadku braku takich danych, zastosowanie ma wartość 83.8 gCO_{2eq}/MJ.**

Poprawka

17. Jeśli chodzi o **paliwa transportowe produkowane z biomasy**, w obliczeniach, o których mowa w ust. 4, wartość odpowiednika kopalnego (E_F) to najnowsza, dostępna wartość **rzeczywistych** średnich emisji pochodzących z benzyny i oleju napędowego wykorzystanych na terytorium Wspólnoty, podana na mocy [dyrektywy 98/70/WE] **lub 83.8 g CO_{2eq}/MJ, zależnie od tego, która wartość jest niższa.**

PROCEDURA

Tytuł	Energia produkowana z odnawialnych źródeł			
Odsyłacze	COM(2008)0019 – C6-0046/2008 – 2008/0016(COD)			
Komisja przedmiotowo właściwa	ITRE			
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 19.2.2008			
Ścisłjsza współpraca - data ogłoszenia na posiedzeniu	10.4.2008			
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Anders Wijkman 5.3.2008			
Rozpatrzenie w komisji	26.2.2008	24.4.2008	2.6.2008	23.6.2008
Data przyjęcia	7.7.2008			
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	36 0 8		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Adamos Adamou, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Magor Imre Csibi, Chris Davies, Jill Evans, Anne Ferreira, Karl-Heinz Florenz, Alessandro Foglietta, Matthias Groote, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Urszula Krupa, Peter Liese, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Vittorio Prodi, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Kathy Sinnott, María Sornosa Martínez, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Anders Wijkman, Glenis Willmott			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Inés Ayala Sender, Christofer Fjellner, Erna Hennicot-Schoepges, Johannes Lebech, Bart Staes, Claude Turmes			
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Bilyana Ilieva Raeva			